

העולם הזה

המחיר
100
פרוטה

29.3.1951 / כ"א אדר ב' תשי"א / שנה 14 / 700

השבועון המצויר
ל אינפורמציה

ה ע מ

לשתוק. לחיד

למחרת יום הפורים העצוב, הסיר העם את מבטיו ממסכות הילדים (אינדיאנים, ערבים, אפאשים) ותלה מבט משועמם במסכות הפוליטיות של המבוגרים (מצילי מולדת, שוטרי אלוהים).

לפי כל הסימנים יהיה הפורים הגדול של מלחמת הבחירות שמח יותר מן הפורים של אסתר המלכה. השבוע כבר הופעל התותח חים הראשונים, ירו את הפגזים הראשונים. כנסת ירה קפלין, בפוזת של גנרל, הטוען כי כל המתוח ביקורת על מעשיו אינו אלא ציור לאויב, הסיח האשמות כבודות בפני כל הטוענים בפומבי, שמדיניותו תהרוס את המשק: גבואות שחורות כאלה הן מעשי תבלה. האויב מאוין, ארצות זרות מקשיבות, הפתרון הגדול: לשתוק, לחייד.

ייתה טובה, אמר קפלין. מתי? בדיוק אחרי הבחירות, בסתו. עד אז סבלנות, אמנה.

כמו אמיל קואה, הפסיכולוג הצרפתי הנודע, שבא בשנות ה-20 לרפא את כל המחלות, החל מכאב בטן וכלה במיחוש שיניים, בא גם קפלין לרפא את החולה באימרה המפורסמת, "מדי יום ביומו, בכל המובנים, אני מרגיש יותר ויותר בטוב!" כדי לחזק את הסוגסטיה, אסר בינתים את המסחר התפשי בזהב (ראה להלן) — צעד נבון בידי פוליטיקאי המתכוונן לבחירות, פחות נבון בידי כלכלן ליד ערש הדחי של המשק הישראלי.

הכנסת

קפיצה בלי תשואות

כאשר נסתיים דיון עשר השעות על הצעת התקציב לארבעה החדשים אפריל-יולי (שהורחב, בינתיים, לחצי השנה אפריל-ספטמבר, מחשש האיחור בבחירות) הוברר, כי הרברט פדרר, הכלכלן הפרוגרסיבי עגול הפנים, האיטי בדיבור ובעל הניב היקקי, ירד לעומק סוגיית האינפלציה הדהורית, המציעה את המדינה לתהום, אשר ספק אם הענקת אמריקאית בגודל 150 מיליון דולר תוכל לסתמה זמן ממושך, והעלה תכנית פעולה גיונית, מושתתת על יסודות כלכליים, הנראית כמוצא יחיד.

פדרר ביסס את תכניתו על חמש נקודות יסוד: בניית המדינה על יסודות אנטי אינפליציוניים — כיסוי תקציבי הבטחון והפיחות, במידת האפשר, בהכנסות המדינה ולא בכספי דפוס אפי. הגדלת ההכנסות על ידי הרחבת רשת משלמי מס והכנסה והנהגת מס קניית כללית.

הגדלת הייצור החקלאי והתעשייתי — פיתוח תעשיות יסוד על ידי רשויות ממשל תיות.

הגברת היצוא — ייעול התעשייה וחיסול הבירוקרטיה במשרדים הכלכליים של הממשלה.

שביתת נשק כלכלית במשך שנה אחת — הצדדת שכר העבודה לפרייגה, יחד עם צמצום רווחים כללי.

פרודוקטיביות של העבודות הציבוריות — העסקת עולים בחקלאות ותעשייה במקום כבישים, ייעור וסיקול.

פדרר לא נרתע מלגלות את רוע המצב, היה יכול להרשות זאת לעצמו כחיי מעט מפלגה מיעוט סיכויים בבחירות הקרובות. להדגשת יתר הצהירו: "אינני מוכן לקפוץ לחלל ריק, אפילו אם קפיצתי תלוה תשרי אחר בותרים."

בגרה למני מגירה

חמשה שבועות אחר נפילת ממשלת ישראל, בהצבעת אי אמון הכנסת הראשונה, טרם הוכן חוק הבחירות לקריאתה וראש שונה. דיר נחום ניר, סגן יו"ר הכנסת ויו"ר ועדת החקיקה, הודיע כי למרות כל הערובים כובים תאפשר עריכת הבחירות בחודש יולי.

בינתיים הרבו חברי הוועדה להתנגח על תקנות תעמולה הבחירות בין שלושה גופים, מרובי בוחרים: העולים, הערבים בשטחי הממשל הצבאי, החיילים בשירות צה"ל. מפלגות האופוזיציה (א.א. כל המפ

לגות מלבד מפא"י) רוצות להבטיח לעצמן, מה שקרוי בלשון כנסתית, "חופש הסברה" בקרב גופים אלה, למנוע הסימת גישת תועמלניהן למעבדות העולים, כפרי המ"שולש והגליל, מתנות הצבא.

מה שהסתכם היה — הוצאות הבחירות: אומדן הוצאות הממשלה — כארבע מאות אלף ל"י; הוצאות המפלגות — פי עשר — ארבעה מיליון לירות.

בסוף השבוע החליטה ועדת הכנסת על גגרת פסח בת 31 יום (12.4—13.5) שתהיה חופשת מרנוע משתלמת אחרונה לרבים מחיי הכנסת הראשונה שלא ישובו לבניין ברחוב המלך גיורג בקיץ זה.

מפלגות

במקום אהבה, נוחיות

נישואיה אהבה המשולשים, שאיחדו ב"שליה מלחמת העולם השנייה את השומר הצעיר, סיעה" (שפרשה ממפא"י), לי פועלי ציון שמאל בבית המשפחה של מפ"ם, הפכו יותר ויותר לנישואי נוחיות, שגם הם עמדו בצל הגט.

כבר תחת החופה ניבאו השושבינים הספקניים, כי השומר הצעיר, המאורגן במש"ט מרוכז ודינאמי, יבלע ברבות הימים את אשתו הסיעה-ביתית בעלת הגוף המשתפך: עתה, כעבור שש שנים, נראה באמת שצד קר הנביאים. הסיעה המפא"ית-לשעבר, שתרמה לקופה המשותפת תרומה העצומה של "קבוצת האלופים" ירדה השפעתה, לעומת הסיעה הכמעט-קומוניסטית.

עם התכונה לקראת בחירות הכנסת ה"שנייה יצאו הפלגים לציבור חבריהם עם מצעיהם שנבדלו, בעיקר, במידת נטייתם לי קומאינפורם. מתונים ביותר היו אנשי סיעה ב, קיצוניים — אנשי השומר הצעיר, שאליהם נספחו אישים כמשה סנה, יצחק שדה ונשנו להצטרפות גלויה כמעט לגוש הסובייטי.

כתוצאות מכך רבו הסדקים במפלגה, דובר על פירוק. מפא"י לא שבעה רצון מהתפתחות זאת — חזירתם האפשרית של חלק מאנשי סיעה ב' למפא"י, בראשותו של ישראל גלילי, עלולה לנתק לחלוטין את אחרוני הקשרים הרופפים המחברים את ר"ר בה של מפ"ם לנאמנות ציונית, לאחדה בגי לוי, עם מקי" ולאשר בכך את המציאות המדהימה, המוסתרת עתה בזכות עצמאותה של מפ"ם — קיום המפלגה הקומוניסטית המייצגת לפחות 20% מתושבי המדינה.

בינתיים החליט השומר הצעיר, שהקים במפ"ם את "החזית לליכוד מפ"ם" להבטיח ייצוג מתאים לאנשיו בין נבחרי המפלגה לכנסת השנייה. השיטה: עריכת ועידת מפ"ם, שהבחירות לקראתה תוכננה, לדעת השומר הצעיר, את יתרונו המכפרי.

כהכנה לכך נערך רישום מזורז של ח"י רי המפלגה, ללא הקפדה יתירה, ומספר

הרברט פדרר, פרוגרסיבי

מוכן לקפץ

הגרשמים כבר עולה, בוודאות, על ארבעים אלף.

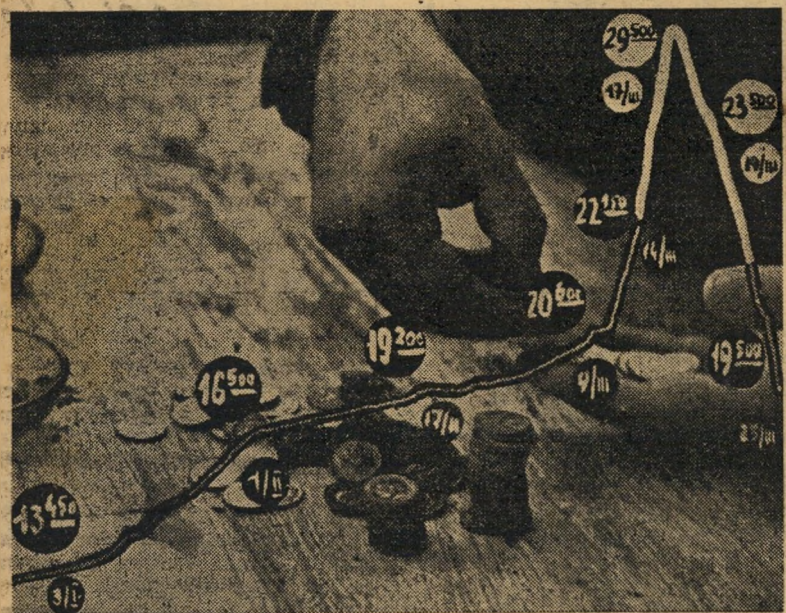
אחד מחסידי של ישראל גלילי לא היה

* חברי סיעה ב' לשעבר: האלופים אלון, טבנקין, כרמל, שדה, יוצא מן הכלל: שמעון אבידן, איש השומר הצעיר, בעל עבר במחתרת הקומוניסטית בגרמניה.

יכול להתאפק. העיר לעסקן השומר הצעיר: "הזכור אתה את הבחירות לקונגרס הציוני ה"ב, כאשר מספר המצביעים בקיבוץ ה"א"רצי (התנועה הקיבוצית של השומר הצעיר) היה גדול פי שניים ממספר החברים בקיבוץ הארצי?"

כפצצת בחירות הטלו יריבי השומר הצעיר את הגילוי על מאמרו של משה סנה: המנסה, כדרך גרים, להיות קיצוני בדתו החדשה: השמין, למחרת הדחתו של קלמנ

לתמוך בבתי הארחה ממוקפים מאד מבחינת המנסר והמצפון. השיקול — תמיד יש כתובת למצוא את מי שצריך. ואם המסחר בדולארים אסור, איך קונים אותם במחיר של 1.500 ל"י לצרכי יבוא ללא תשלום? "מה זה סוברין?" צועק יהודי שני, 4. קילו נקינין? "אבל סוברין זה 500 כיכרי לת"ס", צו"עק השני. ההתנצחויות התמידו עד לשעות הערב

שער הזהב בבורסה

קפץ

המאחרות, איש לא ידע לרדת לעומקו של הסור. מדוע סוברין במצרים אינו מגיע ל"5 לירות מצריות? מדוע מתהלים יחסים סאראדוכסליים בין המטבע והשטר, בין ה"דולאר והפיו? אולם המושכים בחוטי ה"בורסה אינם חברי הועד כל עיקר. המספר רים, שנתגלו ממאזני בנקים מכובדים מאד, מוכיחים עד מאוד על התמורות, שחלו בס"ע"ף המטילי ונכסי הזהב. והמשקיע הק"ס נהפך כדור משחק בידי שחקנים מנו"סים וציניים.

כוח ושאן גרי

מאות לקוחות צבאו על פתחי משרדו של קבלן בנין ידוע בתל-אביב וצעקו: "איפוא דירותינו, שהזמנו עוד לפני שנת"הלה עמה לכל אחד בנחת: "כוח על" יון מונע, אני יכול להחזיר את הכסף ש"קבלתי. הכוח העליון הוא יעקב גרי, שאינו נותן חמרי בניה.

אלפי מחוסרי גב הכניסו לפני שנה ויותר את חסכוניהם לקבלנים ובנינים. ביצוע ההזמנות נדחה מיום ליום. תחילה שרר מחסור בברזל, אחר כך חסר מלט, לבסוף אמרו הקבלנים, כי המחיר שקיבלו או, אינו מתאים לתנאים הקיימים.

הבניה הפרטית לא הופסקה. היבוא ללא תשלום נותן לקבלנים את האפשרות להביא בדולארים ובתשלום סכום מקביל לאוצר בדולארים, חמרי בנין בכל כמות שהיא. אבל טונה מלט עולה בשיטה זו פי 6, טונה עצים וברזל פי 5. ואילו תלש"לומים עבור הירות נתקבלו עוד לפני שנה, שאינם שררו במדינה לפני שנה.

מתעוררת בעיה משפטית מסובכת: מה זה כוח עליון? לפי המקובל פירושו הפ"רעה בלתי רגילה בדרכי הטבע. טוענים המועמדים לירות: הבונים ידעו להרוות, בשעתו, סכומים דמיוניים, ירוחו כעת פחות או גם יפסידו, והקבלנים, המגלים אירצון רב להפסיד, טוענים שכוח עליון פירושו גם שרמסחר המגושל, לזכריהם, את הבניה הפרטית בשעת חלוקת המלט.

סיד נגד זהב

השלט הקטן: "אגודת הסוחרים במתכת עדינה" שימש אבן שואבת ללירות הניר של האדם הקטן, קנה שביתה בכותרות העתונים, עלה על שלחן הישיבות של הממשלה. השבוע הורד ממקומו, בבית"קפה הקטן שברחוב לילינגלום, הוסמך בקרן זוית, כדי שלא יתו עליו סיד מרלי (המשך, במדינה עמוד 6)

המשק

העיקר: יש כתובת

רחוב לילינגלום קיבל את הידיעה על האיסור במסחר הזהב באדישות.

"עכשיו אפשר יהיה לעשות ביונס", אמר סרסור ותיק, — "במקום רבע לירה דמי טרחה, אדרוש 25 ל"י דמי סיכון. מי יתן לקפלן את הזהב? יקבל את הסר ברנים כמו שקיבל את הדולארים..."

"האם יאסור גם את המסחר במגר"שים?" שאל השני בגלגל.

את ההיפך בדיוק אמר מנהל אס"ק, ד"ר אהרן בארס, אין שוברים את המדחום, אבל מראה 41 מעלות, אלא מחפשים תרופה להוריד את החום. כל עוד ידפי"סו שטרות ויפחיתו את היצע הסחורות, יעלה החום מעלה-מעלה, אפילו יגנוו את כל המדחומים בארץ.

בימים שקדמו לצו הצלחתו "מלוכנים" מושבעים להפסיד שליש מהונם. איום מפ"רש של שר האוצר, לחץ כבד של דעת הקהל, והעיקר רצון טוב של אילי הזהב, שידעו לזרוק את מלאי המלכים, כשהזהב הגיע לשיאו, השפיעו על ירידת שער ה"הב בשליש במשך 4 ימים בלבד ללא הש"פעה מבחון.

באותם הימים המה רחוב לילינגלום מרום אדם. הויכוחים וההתנצחויות בקעו עד לב השמים. יסגרו את הבורסה או לא יסגרו? האם כדאי יהיה לקפלן לחסל את המסחר התפשי בזהב, להוריד אותו למת"תרת, או לקיימו תמורת ויתורים הדדיים? זקף יהודי ממושקף את אצבעו כלפי מעלה וסיפר: "בחול" מעונינת המסטרנה דוקה * שהיה ציוני כללי בסרם הסתפח אל מפ"ם.

היי דרומה, לסיני!

בתחילה בא איום המצעד הגדול. אם לא ימצאו אומות העולם (בשיתוף פעולה עם מדינת ישראל) פתרון לבקשת פליטי מלחמת פלסטין איימה הלבנון, יקומו כל הפליטים, יושבי המחנות ויחזרו לבתיהם הנמצאים בתחום ישראל. שום שימוש בכוח לא ירתיעם. תאריך המצעד נקבע ל-1 בינואר 1951. יומיים לפני המצעד, משלא באה תשובה מאיזה צד שהוא, נדחה המצעד. מאז נשכח כליל, פליטי פלסטין המשיכו לשבת במחנותיהם. לחיות על קצבת מוסדות הצדקה הבינלאומיים.

בישיבת המלאה האחרונה בפברואר 1951, קיבלה הליגה החלטה ליישב את 700.000 הפליטים בארצותיהם. מבלי שהדבר יבצע, כמובן, בזכויותיהם של אלה, בדבר החזרת רכושם או קבלת פיצויים (העולם הזה 693). אחר כך שוב נשכח הנושא, הפליטים המשיכו לשבת במחנותיהם.

עד אשר הודיע השבוע גיימס קיין, סגן המנהל של סוכנות האו"ם לסעד ולעבודות צבוריות לפליטי ארץ-ישראל, שאו"ם מעבד עתה את התוכנית ליישוב 50.000 פליטים בתציהאי סיני. החלטה זו נתקבלה על פי תוכנית, שהוצעה ע"י ממשלת מצרים.

דוגמה ישראלית. הציהאי, ששטחו 4.500 מיל מרובעים (פי 4 משטחה של מדינת ישראל), שרצונה החוף הצפונית שלו היא מישור, שרובו חול, ופנים הארץ הררי ועשיר במחצבים, הוא בעל אוכלוסיה דלילה מאד. עד עתה ניצלו המצרים חלק וציר מאוצרות סיני — מחצבים וקידוחי נפט קטנים. אך בחלקו המכריע נשאר חבל ארץ זה שומם ופראי.

עתה העמידה ממשלת מצרים לפניה את פעולות פיתוח הנגב הישראלי כדוגמה. צעד ראשון: הבטחת קיומה של אוכלוסיה קטנה באופן יחסי, אך גדולה פי כמה מאוכלוסיה הנוכחית, שתהווה בסיס להתרחבות נוספת. עבודת תיכון ראשונה כבר הוצאה לפועל; זו תבטיח מקורות מים למתישבים, שיהיו בעיקרם חקלאים. אחרים יבואו מתישבים שיעסקו בפיתוח איצרות סיני האינדיאליים.

מתנת או"ם. את בעיית ההוצאות הגדולות, הכרוכות בתוכנית פיתוח מרחיקת לכת, פתרה מצרים בצורה הפשוטה ביותר. היא הפכה את קללת רבבות פליטי ארץ-ישראל היושבים ברצועת עזה לברכה. היא הציעה ליישבם במדבר סיני בתנאי שאו"ם ישלם לה (למצרים) את ההענקות הגדולות, המוצאות עתה להת- זקת הפליטים במחנות.

לערבים רבים, הנמצאים עתה במדינת ישראל, לא היה משום הפתעה גדולה בעצם התוכנית המצרית. במשך זמן רב רוחו ביניהם הבטחון שממשלת ישראל תודע לנצל את כספי או"ם, המוצאים על הפליטים, לסובת תוכנית פיתוח הנגב שלה, על ידי יישוב הפליטים באזור מרוכז בנגב. במקום זה, ילכו כספים אלה למצרים. "עכשיו גם לערבים תהיה סיכמה יפה", הם מתלוצצים, "כל הפליטים יתחילו לשרי הי דרומה קטני" ולמצרים תקום שרשרת של יישובי-משלט נגד ישראל — הכל חינוג, מתנת או"ם.

הברחה

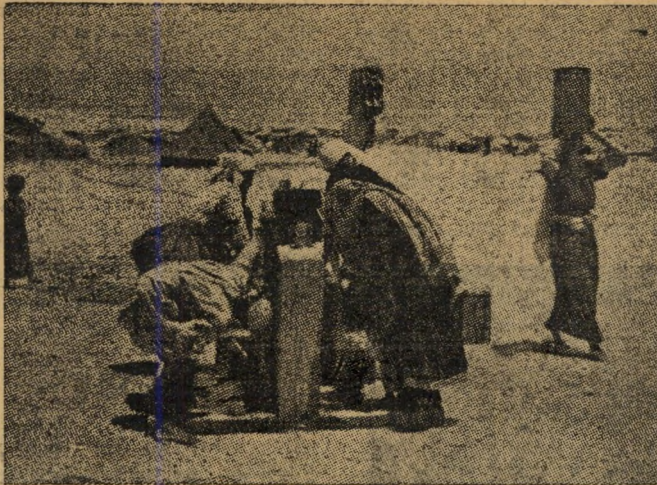
ישראל מרעילה מצרים

הקצין עלי עוסמן אינו מדינאי. הוא איש מקצוע גרידה, ומקצועו: מלחמה בהברחת סמים משכרם למצרים. לכן, הוא מכריז בפומבי: "מי יתן ויחזרו ימי המנדט הצרפתי בלבנון...". אין לראות בדבריו שום ביטוי פוליטי משועבד לאינטרסים זרים. הוא רק מתנגע לשיתוף הפעולה ההדוק שהיה אז בין המשטרה הלבנונית (בפיקוד צרפתי) ובין המש- טרה המצרית, במלחמה בחשיש.

במצרים התפתח שוק גדול מאד של סמים משכרם. שזורכו הם בני כל השכבות החברתיות. הפור על הפשט נבמל טורס-סערד משתמש בהם, כדי לש- כוח את כביבתו האפורית, והאפנדי רודף ההילר לות רואה בהם תוספת חשובה לרשימת התענוגות.

הצרכות זו חייבת להסתפק, בעיקר, בתוצרת חוץ, כי יחידות משטרה רבות מספקות על האיזורים החק- לאים. גידול החשיש נעשה לרוב בשטחים קטנים ומוסחיים: החשיש נזרע בתוך שדה של גידול אחר, כגון כותנה או צמח גבוה אחר, המסתיר אותו מן העין. כדי לגלות את אי החשיש האדום, משתמשת המשטרה המצרית באיורני תצפית. על כן מצאו הצר- כנים המצרים מקור אספקה חיצוני. המקור: הלבנון וסוריה.

עסק מכנים. בלבנון מהווה גידול החשיש מקור הכנסה חשוב מאד. ככל עסק מכנים רציני במדינת סחארים, הוא נמצא תחת חסותם של אנשים רמי מעלה. כך, למשל, ידוע כי מרכז החשיש בלבנון נמצא בשתי הערים וחלה ובעלבק, המיושבות ע"י מתואלים. הנמצאים בחסות צבאי המאדה, נשיא בית הנבחרים. ועל כן קצרה יד השלטון מהשיגם. אך לפי שעה אין ממשלת הלבנון מזהה כל רצון להת- גרות בשתי המתואלים, המקונים לצאת בנושך נגד

מחנה במדבר: רבבות משפחות של פליטים מארץ ישראל. שנסשו את בתיהם בזמן הקרבות, מוחזקים עתה במחנות פליטים במדבריות מסביב לגבולות ישראל ע"י מוסדות או"ם וקרנות צדקה פרטיות.

היגיינה אלמנטרית. היא פלחית, בת פלחים, ומעולם לא שמעה אלא על הרפואות הפשוטות ביותר. עתה משתדלים רופאים מתנדבים ללמד את אמצעי השמירה על החיים והבריאות, שערכם במחנה כאפט.

חולה שחפת. פליט צעיר זה, נגוע ריאות, מוסיף רק למטרות הוריו. לא מעטים מבין הפליטים חיו לפנים בתנאים שהיו, אם לא מזרחיים, הרי לפחות יותר נוחים מתנאי המחנות האיומים והמנוונים.

ממתנים בלי סוף. חיים של ניוון ואפט מעשה מעיקים על יושבי המחנות. הגברים יושבים באבק וזוזומים מזימות או מחפשים פרנסה, והנשים ממתנות באהלי האדמיניסטרציה לטיפול רפואי, או לקבלת לחם חסד. עתה הבטיחו ליישבם בסיני ומקוהיהם תלויות בחסדי מצרים.

כל נסיון של שלילת "זכותם הדמוקרטית כעם חפשי לגדל חשיש."

לפני זמן קצר העזו ציר לבנוני מתקדם בשם כמאל גיובלאט (צעיר דרווי אופווציונר, השונא שנהא עזה את ראש הממשלה ריאד אל-סולח) לפרסם בע- תונות פנייה לממשלה, לדרוש מצביר המאדה לגלות את סודות גידול החשיש במחנות הנמצא בחסותו, והסר למשמעתו. "כולנו יודעים", הוא אמר, "היכן נמצא החשיש, היכן הוא נזרע, כיצד מבריחים אותו ומי המפקח על פעולות אלה. הרי זה מגוון לראות את הגינדרמיה (המשטרה) כשהיא שמה ידה על איש מסכן, שנתפס עם 20 גרם חשיש, בשעה שהיא מעלימה עין מטונות רבות ושקים מלאי חשיש לרוב". הדברים הגיעו כמעט עד סכסוך דיפלומטי בין מצרים והלבנון, לאחר שעתונאי מצרי נודע פרסם מאמר, בו האשים במישרין את ממשלת הלבנון בעיר דוד הגידול ומסחר החשיש. הרי המאמר נשמעו גם בישיבת הוועדה המדינית של הליגה, בה נתקבלה הח- לטה לאסור גידול זה. ראש המחלקה המצרית למל- חמה בסמים משכרים (שנוסדה ע"י הקצין הבריטי ג'ון ראסל באשא), הקולונל עבד אל-עזיז ספואת מסר כי בסוריה ובלבנון בלבד הגיעו שטחי הגידול לי- 80 אלף דונם. לעומת 33 אלף בסוף 1949. יבול קציר 1950 היה 720 טון בזמן, שלדברי הקולונל ספואת נתפסה כמות של 15 טון בלבד.

רכבת הפליטים. אך החלטות והטפות מוסר אלו אינן משפיעות על הסוחרים הלבנוניים והאינ- טרטים הענקיים המארגנים את הברחת החשיש ומכי- רתו. הסמים ממשיכים להגיע בכמויות גדולות למצ- רים. הפליטים מארץ-ישראל ממלאים עתה תפקידים ראשיים במערכת ההברחה דרך ממלכת הירדן ויש- ראל. הם מכירים היטב את דרכי המעבר לשירות בהרי יהודה ובמדבריות הנגב עד מדבר סיני, ולעתים קרובות מטפסים לרכבת הפליטים שבין חברון ועזה, דרך בארשבע.

עד אשר מגיעה הסחורה למצרים, חלה עליה פנ- טסטית במחירים: חשיש הנמכר בלבנון (ארץ מר- צאן) בעשר לירות, לערך, הקלו — משלמים בעבורו 100 לירות במצרים. האופיום (תוצרת תורכיה) נמ- כר בלבנון ב-40 לירות ובמצרים הוא מכנים לב- עליו עד 150 לירות.

פעולות קומנדו. אין רכבת הפליטים דרך ההב- רחה היחידה, המביאה את החשיש למקום המיועד. כמויות גדולות ומברחות באניות ובסירות מחופי ה- ל בן למצרים, אטליה או דרום צרפת. בנובמבר 1950 נתפסה ליד חופי אלכסנדריה האניה התורכית ניטאן ועליה כמות גדולה של אופיום וחשיש. כוחות גדולים של המשטרה נאלצו להגן על הסמים (1.100 ק"ג שערם נאמד ברבע מיליון לירות מצריות) שהור- דו מן האניה, לאחר שכששים אנשי קומנדו של המב- ריחים נכנסו לקרב אש עז עם כוחות המשטרה.

אך פעולות כה מותחות זמרחקות גידורות מאד במלחמה בהברחה. מצרים הקימה חיל משמר חופים מיוחד, המונה כמה אלפי איש מצויידים בסירות סיור קרביות, ואשר בראשו עומד יחיד שאוקי בלי, בן אחר- תו של נחאס באשא, ראש ממשלת מצרים. נוסף לחיל זה פועל חיל-ספר מיוחד על גבולות מצרים במערב (מדבר סהרה) ובמזרח (מדבר סיני). עבודתם אינה קלה ביותר, כי גידול החשיש, המסחר בו והברחתו אינם נחשבים לפשע מוסרי בארצות ערב. אפילו מכוניתו של האמיר נאيف, בנו של המלך עבדאללה, נתפסה עם שלושה שקים מלאים חשיש.

כמו יפאן בסין. בזמן האחרון לא הפסיקה העי- תונות הלבנונית את שיתוקה על נושא כאוב זה. אחרי חקירות ובדיקות רבות, גילו אנשי המשטרה הלבנונית, סוף סוף, את מקור החשיש האמתי החשיש הנכנס מצרייהם הוא ישראלי; לא לבנוני. 80% מן הסם המר- ציל את מצרים הוא חשיש יהודי! לפי דברי אליאד, שבועון המופיע בבירות: "ישראל לקחה על עצמה בזמן האחרון את תפקיד הפצת הסמים המשכרים במצרים, לפי דוגמת פעולתה של יפאן בסין".

אולם המצרים אינם כה טפשים והעיתונות המצרית ברובה ממשיכה עדיין לתקוף את הלבנון, אם כי מי- עמים מדיניים, חיצוניים ופנימיים כאחד, מעוניינים חוגים מסויימים במצרים לשכנע את העם המצרי ואת העולם הרחב, כי ישראל קמה על מצרים להרעילה. מהוכחה מוחשית, פרסם השבועון המצרי, אנכבאר אל- יום סקירה על הברחת החשיש בלחית תמונתו של צעיר יהודי, שברח מישראל למצרים. "במו עיני ראי תי עשרות מפעלי חשיש בשראל", ססר, לפי דברי אנכבאר אל-יום, הצעיר היהודי.

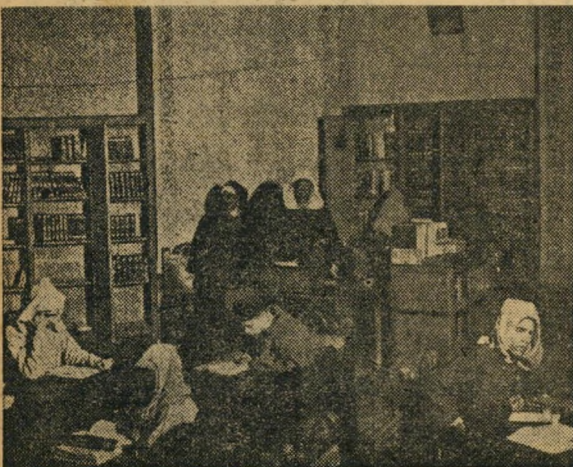
ישראל: חוליה בשרשרת. אך למעשה יור- עת משטרת מצרים, כי אין זה אלא תכסיס פוליטי, פעולות משטרת ישראל נגד המבריחים ידועות היטב, ואנשי המחלקה המתנגעים לימי המנדט הצרפתי בל- בן, מתנגעים באותה מידה לשיתוף הפעולה, שהיה בין משטרת ארץ-ישראל ובינם נגד המבריחים. "כל הענין הוא שרשרת", הסביר קצין בא בימים, שכבר ראה שנים רבות של שירות במחלקת הסמים המשכרים המצרית. "יש חוליה חוליה: סוריה-לבנון- תורכיה, ישראל ומצרים. החוליה השניה ישראל היא המקשרת בין היצדן והצרכן. כל זמן שלא תהאזה חלק בלתי-נפרד ופעיל במלחמה נגד המבריחים, יגיע החשיש לחוליה השלישית: מצרים."

ידידי צרפת. טור של 2.500 פרשים ברברים חמושים ונושאי דגלים צרפתיים, שעבר ברחובות פז, כאזהרה לתושבי העיר הערביים. הסימא: "הפרד ומשול"

החיים נמשכים. כדי להוכיח שלא אירע דבר, מחשיך השולטן מוחמד של מרוקו (למעלה) לצאת ברוב הדר לתפילת הצהריים במסגד הראשי של רבאת. ואילו הסטודנטים של האוניברסיטה קראוין (מעלה) אל-איסתיק (לא) ממשיכים בלימודיהם, כאילו לא קרה דבר — או עד שתבוא ההזדמנות הראשונה לעשות משהו יותר ממשי מלימודים. התמונה למטה מראה את ספריית האוניברסיטה, המכילה אוסף של אלפי כתבייד ערביים.

במרחב

מרוקו

השולטן הבין רמז

משלחת העתונאים המצרים, שהוזמנה ע"י השלטון נות הצרפתיים לבקר את ערי מרוקו, שלדברי הצהור נות המצרית נחרבו ע"י הצרפתים, במשך המאורעות האחרונים שפרצו שם, חזרו השבוע לקהיר. במשך שבוע היתה להם השהות לבקר את פז, מקנס, רבאת ולהוכיח שהבתים עומדים עומדים על תילם. הצרפתים סייעו להם לנוע בארץ באופן חופשי, ולשוחח עם התושבים.

ואכן, בחזרה למצרים הודיעו, כי כל הסיפורים, שני פוצו לפני שלושה שבועות על מהומות וקרבות במי רוקו, היו שמועות שוא. בכל זאת, החליטה מוכירות הליגה הערבית להמשיך ולדרוש את פינוי הצרפתים ממרוקו. בדרישותיה מסתמכת הליגה על עדותם של חברי המשלחת שביקרו במרוקו.

מיסג'יכוח. אמנם לא היו שום הפגנות או הפצצות, הכריו, אך אין זה אומר, שלא היה שם מעשה אכזרי של דיכוי תושבי מרוקו, השואפים לשחרור מעול הקולוניאליזם הצרפתי. והם המשיכו לספר, כיצד הצליחו הצרפתים להכניע את שולטן מרוקו ואנשי אל-איסתיקלאל, כשורישותיהם של אלה עוד היו בשלב של תביעות בלבד, ללא כוח מעשי מאחוריהם.

ב-26 לפברואר, בשעה שלוש אחרי הצהריים, כש העיר פז היתה נתונה בתרדמת מנוחת הצהריים, היו פועו 2.500 פרשים ברברים, בראשות השייכים (אחו ולרבי יוהרי, שניהם ידועים בשל אהדתם למשטר הצרפתי) בשערי העיר, חמושים ונושאים דגלים צרי פתיים. הם נכנסו דרך שער בוג'לוד המערבי, עברו את רחובות העיר ושחקה המרכיזים, ויצאו דרך שער באב תחת המזרחי.

אחרי הפגנת-כוח זו, לא היה שום צורך בתותחים צרפתיים או בחיילים סגליים. השולטן הבין את הרי מז. הוא הפסיק את תביעותיו וחדל פתאום לאהוב את אנשי אל-איסתיקלאל. אפילו כאשר הובאו, השבוע, שמונה מחברי אל-איסתיקלאל בפני בית-הדין, ונידונו לתקופות מאסר שונות, לא נשמעה אף מחאה, גם לא מקהיר.

העיר עדיין עומדת. סי עבד אל-סלאם וסי עבד אל-עזיז אל-מוקרי, מנכבדי פז, קוראים כי העיר נחרבה. אך קשה להם להאמין לעתון — כי הבתים עומדים כתמיד.

(המשך "במדינה" ממעמד 3)
הסיידים, שהשתלטו על בורסת-החלב בסולי
מותיהם ובמברשותיהם הלבנות.

המגלה

בר-מזל פנחס

ר' איציה מאיר לוי, שר הסעד הישיש,
צגם את עיניו מרוב כאב על הידיעה

אשכנזי מס' 5, 6, 7
לאב, פנים חוזרים

סוחרים, בל יתנו או לשוק מוצר טכט
טיל לתנובה. פנו, איפוא, לחנויות המכר
לת וגם אלה אמרו "לא!" נשאר המעצו
האחרון: הצרכניות זכמה פורצי גדר מבין
משוקי הדגים והאכולוסיה, פרט למהדרין
מן המהדרין, מצאו את הכתובת, כדי ל
הבטיח מנה של בשר שימורים. "ודעי
דבר חוששים שבציריבוביה נתחספה לבשר
המפוקפק ממקסיקן כמות ניכרת של בשר
טריפה שלא חולק.

המגנון

בשר ביצים, בלקינד

דיקטטור המזונות במחוז תל אביב, אר
יה, בלקינד, עזב את משרתו לבסוף. אחרי
שהיה עוזרו הנאמן של דב יוסף המושל
הצבאי של ירושלים במצור, ועוזרו הנא
מן של דב יוסף האספקה וקיצוב, גילם
בתוכו את כל התכונות שציינו את ה
"בוס": קיצוניות, "חוסר גמישות, עמדה
נוקשה שלא היתה נוהג ליריביו.

כשבוצעו חילופי גברא בממשלה, ודב
יוסף עבר לתחבורה, הגיש בלקינד מיד
כתב התפטרות. פנחס לבון (לוביאניקר) יצא
בינתיים לארצות הברית ואריה בלקינד המ
שיך בתפקידו. כשחזר לבון, עמד אריה
בלקינד על התפטרותו: כשאין בשר ובי
צים לא תועיל עמדה נוקשה. לבון קיבל
את התפטרותו ומסר את תפקידו למפקח
על המזון במחוז הדרום, ספר.

בינתיים הונצה אריה בלקינד בבדיחה
עממית. שאלו: לשם מה באה האות "בית"
באלפא-בית? בשר אין, ביצים אין, אולם
בלקינד יש.

תודת האומה

כואב מקום אחר

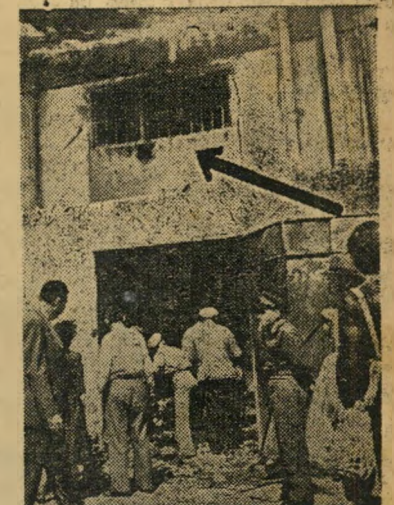
"מה אתם רוצים? אתם חיים כמו מל-
כים!" אמר להם אחד הפקידים. ואמנם,
צורתו התצונית של הבית, הדומה יותר
לארמון צרפתי מאשר לבית בק ערבי,
יכולה היתה לעורר את המבקר לחשוב כך.
אחרת חושבים דיירי המקום: חיים מורח,י
תברר פלמ"ח שנפצע בראשו בראדאר
ביוני 1948, ושהפצע גרם לשיתוק ידו ורגלו.

כשעזב הבק את ביתו הנהדר, השוכן על
גבעה רמה, המרוחק כמה מאות מטר מן
הכביש הראשי בין נס ציונה ורחובות,
נכנסו אליו אנשי הפל"מ. במשך זמן קצר
הצליחו "לארגן" רהיטים, כלי בית, מכשירי
רדיו, ושאר ירקות שגודמנו בדרום בימי
הקרבנות המשימה היתה פרוודקטיבית בהח
לט — להפוך את המקום בית מנוחה לאנשי
פל"מ עייסי-קרב. הם תקנו את הבית,

שחברו בקבינט פנחס לבון (לוביאניקר) הח-
ליט לחלק לקראת חג הפורים את שימור
רי הבשר ממקסיקן. שעל כשרותם חלקה
הרבנות הראשית באופן מוחלט. רב אי-
ציה מאיר ידע, שאין השעה כשרה להת-
ערכות נוספת בממשלה מתוך בטחון תת-
הכרתי שה"בוס" עצמו ב.ג. סמך ידו
על כך, ואכן לשאלתו קבל תשובה שלילית.
איזה בר-מזל הוא פנחס! אמר אחד
בחברי הממשלה, לאחר הישיבה בה גר-
חה סופית העירעור של הסיעה הדתית
על חלוקת הבשר המפוקפק מבחינת הכש-
רות. כשרב יוסף לא חילק בשר אחד
למחצית השנה, עלו הצעקות עד לב הש-
מים, וכשפנחס מחלק בשר רק פעם למח-
צית השנה אין פוצה מה ומצפצף. דב
יוסף לא הצליח לשכנע את חברי הממשלה
לחלוקת הבשר הזה, ואילו פנחס לבון,
כשנאלץ לתת משהו לקראת חג פורים,
ניצל את המלאי של יוסף ואת המחלוקת
שנוצרה בין בן גוריון והחיות הדתית
סביב שאלת הגיוס.

בוליון. הבשר ממקסיקן הוזמן מומן,
קנה וזקה כבשר כשר. אולם את חו-
תמת ההכשר נתן הרב המקומי הקונסר-
בטיבי מקהילת "בני ציון", יוסף משה ראט,
שאנשי שלומנו חולקים בהחלט על סמ-
כותו בענייני כשרות. הבהמות נשתחו על
ידי שוחטים מאותה קהילה, ובל נסיון לש-
תף במבצע" שוחטים מחו"ל נתקל בסר-
רובה של ממשלת מקסיקו. (רי לה בשר-
חטים המקומיים).

כמו כן הגיעו למעלה ממליון קופסאות
שימורים, שהיו מונחות כאבן שאין לה

האשנב המסורג ב-שרות אקספרס
לאומלל, מספחת רטובה

צבעוהו, שפצוהו, אף הוסיפו למקום גן
נהדר ובריכת דגים.

במרצת הזמן עבר הבית לבעלותו של
הצבא, שהפכו מוסד שיקום של נכי מלחמה.
בימיו הסובים הכלל הבית יותר מ-90 נכים.
אולם באחד הימים הופיעו במקום אנשי
משרד הבריאות, הודיעו לשוכניו כי הבית
עבר לבעלות חדשה. רופא חדש בא במקום
הרופא הצבאי, הסרן ד"ר כהן, אהוב החי-
לים. ומאז החלו הצרות.

"שלחו לנו רופא נשים", התמרמר נכה,
"לי כואב במקום אחר". אטיאט עזבו רוב
הדיירים את המקום, בהשאירם רק 14 איש
במקום, גם לאלה הודיעו, כי המוסד חוסל,
ויהיה עליהם לעזבו.

הידיעה עוררה סערה בבית הבק. הנכים
טוענים, כי ההבטחות לסידורים מפקפקות;
רובם עדיין פצועים קשה, זקוקים לספול
יומי ע"י רופא מומחה. "הסידור החדש
יהיה כל אפשרות של הבראה", רוטן
אחד. "יהיה עלינו להתרוצץ בקופות החו-
לים השונות, ללכת לשק"ם כדי לאכול..."
בינתיים עזב הרופא את הבית, גם האד-
מיניסטרטור נעלם (חודש בעתודות) מבלי
שידאג למלא מקום. נשארו בבית 14
פצועי-קרב, בלי ספול רפואי, במצב רוח
מדוכא, כשמחשבות התאבדות מרחפות
בחדריהם.

דרכי חיים

6,150 ק"ג אורחים

כשנולד בן זכר לאדם — שמתתו גדר
לה; כשבן זכר נולד לאיש המזרח —
גדולה השמחה שבעתים; כשנולדים לו
שלושה זכרים ביום אחד — מן הדין

הנכים בבית הבק, נס ציונה

לפצועים, רופא נשים

ביותר שהיה לנו", התייחסה, "הוא עבד
אצלנו עוד לפני המלחמה, גם הוא וגם
אשתו היו חיילים, עכשיו איננו".

אפשר היה להוציא אותו", קרא בהתרג-
שות אחד השכנים, בהצביעו על הסורג הדק
והתיבורים הרפים. "משיכה הגונה אחת
של כמה אנשים בחבל עבה היתה מספיקה
לפרוק את הסורג!" אולם בבחלת השעה
לא נמצא המנהיג בעל קור-הרוח, שיארגן
את ההצלה. משה נשאר בפנים, צועק לעד-
רה עד שנחנק.

אשכנז

הילד מת

אשמתו של ראובן ויגהולד, נהג טרקטור
מגב ים, שנשמעה בין כתייל בית
המשפט, היתה רגילה: הסגת גבול פלילית,
חזירה לבית זר, שבירת זכויות שולחן,
3 צנצנות, נסיון לחבלה. אולם מאחורי
סעיפי החוק היבשים הסתתרה פרשה מוע-
זעת של אב, ששיכל את תינוקו בן החדר
שיים, ושבשכ במר לבו לעשות דין לעצמו.
"לתינוק יש מום לב!" אמר, בפנים
חמורות, הרופא הראשי בבית החולים ל-
יולדות בחיפה, לראובן ויגהולד, שעה שבא
לבקר את אשתו בבית החולים. "אני מדבר
אליך, כדבר גבר אל גבר", אמר הרופא,
בתקוה כי תבין את המצב.
לאשרו של האב לו היה קץ כאשר
נוכת לדעת כי מצבו של התינוק הולך

אסונות

איש חדר

הבורסה והשוק השחור הם מוסדות אכ-
זרים מאוד. כשפוטטה הידיעה, בוקר לאחר
השריפה הנאימה במחסני חברת ההובלה

המסדר ביום אילת: הדגל נתקע, נגאל, עורה.
על חשבון המדינה: טיול.

במד'נה

ההגנה את הבקתה על חוף ים סוף ונוסף עליה את זגל ישראל, שרו כמה צעירים, בורכס לחל אביב, אחרי בילוי יום באילת. בחודשים הראשונים אחרי הכבוש היתה ההתלהבות בארץ גדולה. אילת הבטיחה רבות מלבד המהצבים שהם עדיין בגדר סוד כמוס, הבטיח אופיו הנהדר של המקום, המוצא ליסוף הברוך בדגים, והמרחב העצום — כי במשך זמן קצר ירכש המקום כח משיכה עצום, לא רק לתיירים אלא גם למתישבים, — לא דוקה עולים חדשים ומעברות.

היו כאלה שחוו בתי מלון בצורת בוגי גלס מסוארים, עם מנת דג מסוגן להפליא, בקבוק יין, אחרים התלהבו וראו במקום אולפני הסרטה אידיאליים. אחרים חשבו סתם, כי המקום יאה להתישבות. המרחק הרב מכל הלכלוך של הצפון היה מושך ומגרה.

כסך הכל של פעולות שתי השנים האחרונות, עמדו בפני מספר המקום חיילי החטיבות שהשתתפו במסע לאילת לפני שנתיים וקצבות דגניים מהסביבה במסדר והקשיבו לפקודות היום. אחר-כך הצטופפו האורחים בבית המלון, הקרוי ים סוף, ואכלו ארוחת-צהרים — המנה העיקרית היתה קצת בשר קוססאות. עלונו אחד שאל ברוגות: "איפה דגי המקום, שאם מתגאים בהם כל כך...?"

בדומה למה שקרה בסכס סיום המכביה, התעקש הדגל לא לעלות לראש התורן, אבל בסופו של דבר התנוסף ברוח הקלילה שניש בה לעבר הים. תקלה שניה אירעה לחבר עובדי גליצה, ("שמשירי הקליטה שלהם קבל קצר חשמלי והרפורטגיה שעשו במקום נפסקה באמצע. זה קורה במשפחות טור בות ביותר...") התגחם יעקב גיסנובים המד הנדס המשרד.

דבר אחד שלא נתקלקל: ההשראה האופיינית, המרטיטה לב כל מבקר, בעמדו מול הרי שלוש המדינות, כשלפניו המוצא לאסיה.

כשהתחילו כמה מאות המזומנים לנוע לעבר האירונים, שחיכו להסיסם בחזרה לצבייליזציה הצפונית, דמה המקום לתחנת אוטובוסים הומה.

כשהודתה בחזרה צעירה לקצין צבא, בשדה התעופה בלוד, בעד הטיול הנהדר ושעשועי היום, הרגיעה הלה: "אין דבר חביבה, זה על חשבון המדינה...".

הארץ

נתנו לו בשיניים!

אנו מבקשים אתכם מאד לפרסם בהתאם לרצונו ובקשתו של מבקר המדינה, בלי השמטות וללא שינויים.

לשכת העתונות הממשלתית (מסריב) רותי גיל, ת"א.

מי הצליח לשמוע?

לקול שיר הצחצחים המריא המטוס (יומן הכרמל).

סשה גולנד, ת"א.

אמת ערומה?

הכניסה רק בתלבושת (א בלי) ההולמת את המאורע (הזמנה לנשף).

יוסף גורמן, חיפה.

מות בנשיקה!

התפתח בינינו רומן נפלא, שנמתיים לפני כשבוע מתחת לחופה. (לאשה).

מקס פולבנברגר, ת"א.

(*) מיטין מהנדסי צה"ל יעקב ניסנובים, טוביה כגן, כוון הדאר ברוך שיינברג.
(**) סבת הקלוקל: באילת אין חשמל והמהנדסים לקחו דינמו. מרוב טילטולים בילה המקלט-סרט את רוב זמנו בשמש חלוחטה, והחלקים העדינים התחממו ונש"רפו.

כל. היו אלה מתחזים, סוכנים וסוכני משיגה. ששה גברים, בריאים וצעירים, חיו על רוחיהן של הבנות הללו. אמנם, הם העריכו כן את עבודתן — חלקן היה כשלושים אחוז, בו בזמן שכל יתר המעורבים, חצי תריסר הגברים, חילקו ביניהם את האד חוזים הנותנים.

החדר הקטן היה מחולק לשנים על ידי צעף. בכל אחד מהחלקים עמדה מטה. לכאורה, הרי זה ענין של "חלוקת הרהיטים", אך מגורות ראות משפסית נעוץ בס עיף התמים הזה — "סעיף משפטי". לפי החוק, יש צורך להוכיח, כי במקום הנרי דון היו יותר מאשה אחת. אחרת, סבר המחוקק, אי אפשר לדבר בודאות על פרי צות. שאם לא כן, יכול מחר לבוא פלור ני ולהאשים אלמונית בפריצות, ולא יהיה גבול לחשדות. זו היתה כוונתו הכנה של המחוקק, כאשר בא להגדיר את המור שג; הוא ידע את מידת הרכילות בחברה. אולם סעיף זה נשאר עד היום תריס נגד הנלחמים בפריצות וקרש הצלה לעוס קים בה. בראותו את המחיצה בין שתי המינות, נתן הקצין האחראי לחיפוש מבט של מומחה בבו המקומט וקבע: "זה אינו קיר, השתים בחדר אחד". מכל מקום לרשנות את החוק, העיר לעומתו חברו.

בחקירה הראשונה סיפרו הבנות על סדרי העבודה ושלבי התיווך. בעצם אין הן מתמרמרות על הסוכנים. כל ביונס הולך עם סרסור, אמרה אחת מהן. היהודים משלמים לירה וחצי, הערבים — שתי לירות וחצי. ההפרש הזה במחיר משום מה? על כך היתה לבנות תשובה: "אם ערבי רוצה בבחורה יהודיה — שישלם. בחור משלנו צריך לקבל הנחה". ובמובן סטרייטי זה היו הבנות בדעה אחת עם מעביריהן...

אילת

ה' צפונה

"ה' צפונה, ה' צפונה, ה' צפונה לתל-אביב..."

על משקל השיר הידוע, שהפך שלגר במשך השנתיים האחרונות, מאז תפס צבא

הרופא המספל בה ניסה לעשות בה מעשה מגונה, שעה שנבדקה על ידו. הבעל, מבלי להרהר הרבה, מהר לחדר הרופא. כדי לניקום את כבוד אשתו. — תוך כדי מהלך המשפט, החליט הבעל לפתע, כי מוטב לו להתפטר. לאחר מו"מ קצר הסכים הרופא, כי הענין יחוסל בתרומה של 10 ל"י של הבעל לבית יתומים חיפאי. אגב, לאחר חקירה הוברר, שלחלונה לא היה יסוד, וכי הרופא לא עשה כל מעשה הפוגע באשה בצורה כלשהי.

החלב לא החמיץ

"בימות הקיץ אני נוהג לחלק את החלב בחפזון, סן 'חמיץ'! טען השבוע בפני ביה"ד למניעת ספסרות והפקעת שערים בחיפה חלבן חיסאי, שהואשם כי ביום אחד נתן ל-3 עקריות בית מנות חלב פחור תחת כיסוי 150-50 סמ"ק, ממה שהתימר למכור. אולם בי"כ התביעה, יעקב חיון, טען כי דבריו של החלבן אינם מתקבלים על הדעת, שכן, אם מיהר מרוע לא אירע, כי נתן בטעות למישהו 150 סמ"ק ערופים? החלבן גידון למתן קנס בסך 227 ל"י, בגלל החלב שחיסר מפי תינוקות וגשים, ולערכות של 300 ל"י להתנהגות טובה במשך שנה.

במקום החלב, החמיצו פניו של החלבן, כששמע את ססקיהרין. הוא הבטיח להביא את הענין החמוץ בפני בית-הדין.

פשעים

צעד סעיף

השוטרים באו ביום, שלא לפי השיגור. אכן, גם בעלי בית הבושת לא נהגו לפי השיגור: העסקים התמללו דעת בעיקר בשעות היום, כדי להסית את דעת המשטרה. החיפוש והתוצאות היו רגזים: שני גברים, שתי בחורות ועוד מספר "מעורבים" נעצרו באותו בוקר בבית הישן, שבשטח הגדול ביפו. אולם הפעם נתגלה פרט מסחרי חדש: הערבים שיל-מו יותר...

שתי הבנות, (בנות 16) הועסקו על ידי מספר אנשים, כחצי תריסר בסך ה

טוב. אולם, לפתע, במתנאי שבת אחד הורע מאד מצב התינוק. זיגחול רץ אל ד"ר גוביישוב, רופא קופת חולים (שהוא חבר שם), הגר במרחק 50 מטר מביתו.

"בעלי חולה, אינו יכול לעזוב את הבית; תואיל לפנות לרופא התורני!" אמרה אשת ד"ר גוביישוב לזיגחול, שעמד בתוקף על דרישתו לראות את הרופא. לקול חילופי הדברים, יצא ד"ר גוביישוב מחדרו, הסביר לזיגחול, כי הוא סובל מ"אילקוס", ואינו יכול לבוא; וחוק מזה, אין הוא הרופא התורני... "אם לא תבוא ברצון, אקח אותך בכוח!" צעק זיגחול. הרופא שנבהל הבטיח לזיגחול, כי יבוא באם הלה יעזוב את הבית. אולם משיצא זה מביתו, נעל את הדלת וסירב לצאת. חיוור, שטוף זיעה, נחפו זיגחול לבית רופא אחר, שפקד להעביר מיד את התינוק לבית החולים. — אולם בדרך החל התינוק גוסס. בבית החולים ניסו לתת לתינוק חמצן, אך אחרי שעה קלה נפח הגוף הקטן את נשמתו.

תפסתיו בגרונן. אמרתי שאני מוכרח להרוג את הרופא, כדי שלא יסכן חיי ילדי. נכנסתי לדירתו ורציני להרוג אותו! — ספר הנאשם בעדותו. תפסתי את הרופא בגרונו, אך באותה שעה נכנסה המשטרה ועצרה אותי.

"ביום המקרה תפסתי את הרופא אולקוס ושכבתי במטה, ספר ד"ר גוביישוב בעדותו. אמרתי לנאשם שאני חולה, ושילך לרופא התורני. לולא הייתי חולה, היתה התיקה המקצועית מחייבת אותי ללכת לילד. באותו יום היתה לי התקפת אולקוס והר"עלת קיבה. אחרי המקרה שכבתי במטה 21 יום.

בקש בי"כ הנאשם את השופט לגנות בפסק הדין את התנהגותו של ד"ר גוביישוב, במקרה זה — משיב השופט י. כהן בפסק דין מנומק, בעל ערך עקרוני, בו נאמר בין השאר: לפי דעתי, על בית הדין לנהוג בהתירות רבה בהבעת דעה על התנהגותו של אדם, שאינו צד במשפט. הבעת גינוי יכולה לפגוע קשות בשמו הטוב של האדם, ואין בית המשפט יכול להביע דעה, כל עוד לא הובא בפניו חומר עובדתי מלא (א) כי התקפת האולקוס היתה קשה עד כדי כך, שהרופא לא יכל לגשת לביתו של הנאשם. (ב) לא הובאה עדות בלתי תלויה ביחס למצבו של הילד, אפשרויות הצלתו וסיבת מותו. לכן אין ביכולתו להביע דעה, אם אמנם עבר ד"ר גוביישוב, במקרה זה, על צווי האתיקה המקצועית, ועל צווי הרגש האנושי, ע"י סירובו ללכת לבית הנאשם. ואם אמנם יש ענין צבורי בבירור השאלה זאת, הרי קיימים מוסדות ציבוריים שמטת קידם ומחובתם לחקור את הענין באופן יסודי וסופי, להכריע בשאלה זו. עובדי ציבור זכאים להגנת החוק בעבודתם. אין להפקידם להגנת אנשים החושבים בצדק או שלא בצדק שנפגעו בידיהם.

בהתחשב בבסיכות המקרה נקנס הנאשם ב-15 ל"י, וגידון במתן 100 ל"י ערבות להתנהגות. דמעות עמדו בעיניו, אגרופיו נקמצו, שעה ששלם את הקנס לקופת בית המשפט.

מעשה לא-מגונה

קול סטירה מצלצלת, קללות, רעש שולי-חן מתהפך נשמעו כימים אלה מתוך חדרו של אחד הרופאים. באחד מסניפי קופת חולים חיפה. קהל החולים שציפו לתורם בכי דיקה, הצטופפו סביב הדלת, ממנה יצא במהירות צעיר סמוק פנים, נועם, שהסתלק בחפזון מן הבניין.

אותו צעיר, בן 38, עמד השבוע לפני השופט, באשמת תקיפת רופא קופת חולים, שגרמה שטף דם באוזנו השמאלית, ומכבידה עד היום על שמיעתו. אשת הנאשם התלוננה לפני בעלה, כי

קדקוד משרד גלי צה"ל בשעת המסדר.
במשפחות הסובות ביותר: קצר.

שמיים אתם חתומים על זה?
ימי הקרבות.
סופר העולם הזה וצלמיו שוטטו במשך שנים
בעשרות נשפים ציבוריים, מסיבות פרטיות. הסי
בכל המסיבות ישבו האנשים מסביב לשולחנות
ושתו וישבו.
רק פה ושם עוד נצנצו קרני אור בוד
שאישרו את הכלל, שהוכיחו שאפשר היה גם
להתחפש.
נשף-המסיבות היה הביטוי העליון לרצון
בבית פרטי, ע"י חבורת צעירים וצעירות, נשואי
בגדוד אהרן של מכבי הצעיר, היו חברים בחי"י
עם ראשית הקרבות, לגדודי גבעתי. בהם התרכזו

א היה זה פורים שמת.
ההמונים הסתובבו ברחובות, חסרי תכלית, צופים בדאגה איש
אל פני רעהו, שמא יגלו בתצחוק על שפתיהם. אולם הצחוק אבד.
איש מבני תל-אביב אינו זוכר פורים כה עצוב. גם בימי המלחמה,
גם בימי הקרבות, היה מצב-הרוח ביום זה מרומם יותר. לפחות הילדים
צהלן. אולם הפעם נדמה שגם הילדים, בתחפושיהם הבלתי-משכנעות,
התאמצו כדי לצחוק.
תירוצים היו לרוב. בימי הצנע קשה היה להתחפש. כוכבון של
זיקוקין די נור, הדוק 10 שניות, עלה 60 פרוטה.
אולם אלה תירוצים. לא התחפושות, לא המחירים, לא הצנע היו
יכולים לשמש מכשול, לוא היתה באמת שמחת חיים מתפרצת.
אולם זו האמת העגומה. המדהימה כמעט, של יום פורים תשי"א:
בשנה השלישית למדינת-ישראל אין זכר לאותה תודת-חיים צוהלת.

ג'אז עצוב: כולם מרגישים בעומק ליבם שחסר משהו. התזמורת מנגנת, הרגלים דוקעות ורוקעות, אולם מצב-רוח אין. מדוע? איש אינו יודע.

הפורים עצוב

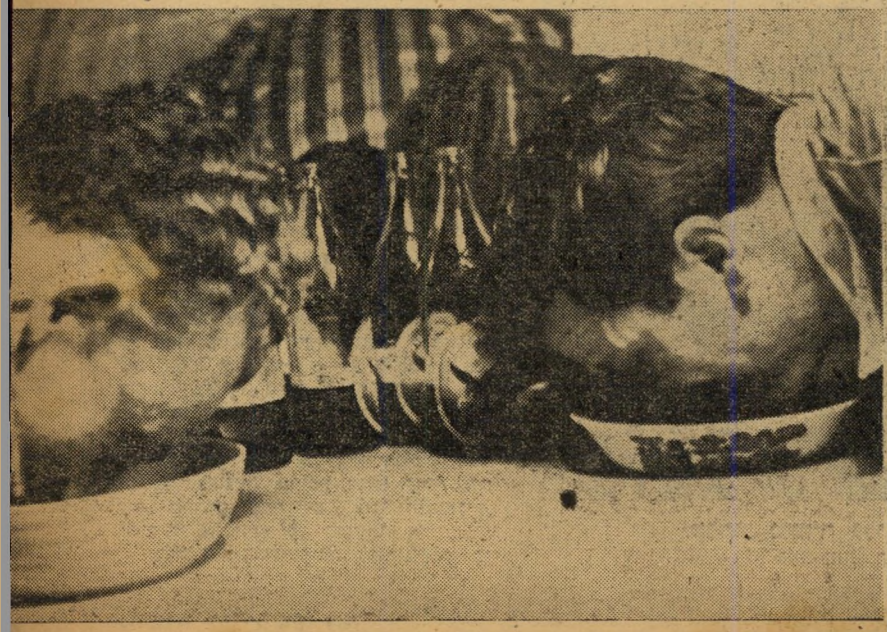

הכל נגמר: בפילץ היה די שמח. בכל זאת, לא היה זה פורים אמיתי. זלזה לברטובסקי חושבת בעצב על פורים שהיו בשנים הטובות.

שמחה מזאנמולית: הם יודעים שצריכים לשמוח בפורים. לכן הלכו לנשף הציבורי, חיכו בצמאון, שבשמחה הכללית ישמחו גם הם. לשוא!

הפרס: קצת גם. שמעון פפה ניצח השוקולד, שהיתה תלויה בחוס בין

מסכה מוסקדית: יהודית, בת 21, אם לילד בן 3, נחה לרגע קט בצל פסלו של בטהובן.

התחרות המכרעת: מי ירוקן ראשון צלחת בירה כדרך החתולים. מתיחות על

ערבי החג ואחריו,
היה עגום: כמעט
שתו ושתקו, ושתקו
ת, היוצאים מן הכלל
עם לצהול, לשמות,
השמחה. הוא נערך
ורוקים, שגדלו יחד
תל-אביב, יצאו יחד,
לם.

הוליווד מבסוטה: ג'ון קלי ואוה גארדנר
נהנים למראה שתי הנערות בכותנות לילה לבנות.

נשיקת פיג'מות: חיים בללי, חרט בן 24, רוצה להתחתן עם מריס ביטראן. לפי מראה עיניה, אין לצפות
להתנגדות חזקה מצידה. הנשק'לשעבר בחטיבת גבעתי יודע מתי לנשק. אין הוא מהסס לנצל את הרגע המתאים.

הסוף חמור: אביבה אליהו ובן-דודה, חיים בללי,
שוטפים את הכלים. רקע מתאים לפיג'מות הפסים.

רקיע שביעי: לאה החיילת ואברהם פרלמן מרחפים
בעננים, שנוצרו (באופן מלאכותי) על ידי אורות הצלם.

ירות הנשיכה (תמונה ימנית למטה). אחרי שהצליח להגיע ראשון אל חפישת
הפיות. האפתעה: השוקולד היהסבון מר אך שמעון מבסוס בכל זאת.

והמיום: כרגיל, כשהבחורים מלכלכים נאלצת אראלה להביא מטאטא וסמרטוט ולנקות אחריהם.

כעבור רגע: גם האחרים רוצים לנסות צורה זו. מל וכרמילביץ, על הארץ.

כדורגל

עד השנה השלישית

בראשית התמחו האילתים בספורט מיוחד, שאין לו אח בארץ: שליית אלמוגים מקרקע ים סוף. כשלא עסקו באלמוגים, הקדישו מזמנם הפנוי למלחי בקבוקי חול צבעוניים — שי מאילת. אבל מתח ספורט הכדורגל התפתח בבוא הימאים למקום. הם אירגנו מיד תחרות כדורגל. הגדנע"ים השקיעו בעניין מרץ נעורים, הפיקדים של קצות הארץ השלימו, ובמקום נוצר החי ספורט טיבי.

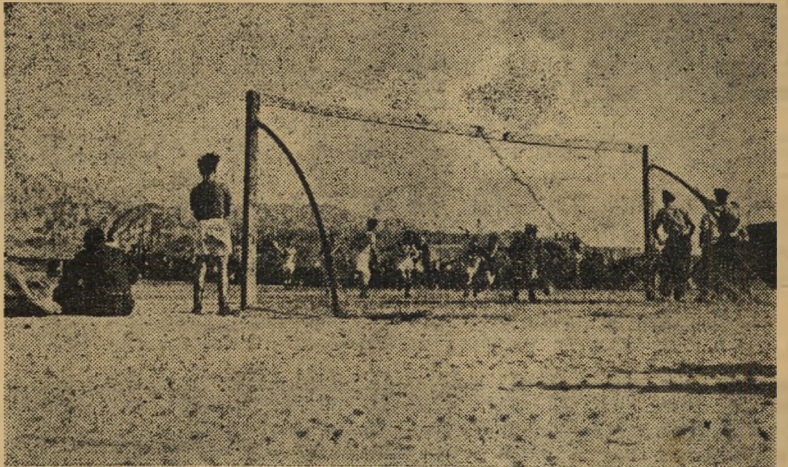
הצפון והדרום. קצין ההדרכה בסקוד הדרום, בצלאל אמיר, עמל וטרם, מכיין

אסיאדה

שרת וכדורגל

המועדון הלאומי לספורט שבניו-דלהי, הקים מתקנים נאים לקראת המשחקים הפאן אסיאתיים (אסיאדה). איצטדיון המיועד ל-35,000 מסתכלים בעל שמונה כיסאות ע"י מנהרות, מסלול מיוחד למירוץ אופניים, מסלול לאתלטיקה-קלה הן לריצות והן למפעלי השדה, מגרש דשא מרכזי למשחקי כדורגל והוקי ומגרש כדורסל. נוסף לכך ברכת שחייה המסוגלת לקלוט 5000 מסתכלים.

האסיאדה הראשונה. כאשר הוכן האיצטדיון ותוכנו ההופעות והתחרויות

צפון נגד דרום, אילת נא הצליח, הדרום

שיום בשנה השני לכבוש אילת, התאריך שהמאורע הספורטיבי בא לצינון (ראה במד"ה) נגע בו באופן ישיר: הוא היה מסקד המצודה באילת, לפני שהועבר לסקוד הדרום ועלה לדרגת רבי-סרן.

מאחר שכוחות הצפון השתתפו בכיבוש, נולד הרעיון של תחרות כדורגל בין פיקוד הצפון ופיקוד הדרום. הבאת הקבר צות וקהל המזומנים נעשתה ע"י סגן רב סופר. הכל הוכשר לקראת הפגישה על הגביע.

אגרוף

ההלומה אחת

גרסי ג'ז וולקוט עשה את כל שהיה באפשרותו, אך הוא לא גמלס כחתול בקרב נגד אורד צירלס — וזהו זכה לאהדת הקהל. היה זה קרב טפוסים הוא שלח את, שהיה מרביץ ביריבו מדי פעם בפעם מהלומה. למרות גילו (41) הצליח וולקוט להתחמק משיבת הקרב כדי ליריבו צירלס (29); מכות מכל משב, כדי להחליש את כוח ההתנגדות של הזקן. למולו של אלוף העולם במשקל כבד, הוא הצליח לצבור מספר רב של נקודות, תוך שמונה הסיבובים הראשונים. בסיבוב התשיעי הוא שלח את יריבו לקרשים והקהל ציפה לראות מלאכה כדוגמת ג'ון לואיס — מהלומה אחת והקרב מחולס.

אולם מהלומה לא באה. וולקוט חכה עד ספירת ה-9 וקם על רגליו במרץ חדש ובתוספת. בסיבוב ה-15 הוא עוד היה במלוא התנופה ושחק ביריבו האלוף. אורד צירלס הוכרז כמנצח לפי נקודות בצירוף אוון תפוחה, שתמנע ממנו את הקרבות לחישיים הקרובים. אולם נוסף לכך הוא הפסיד את הכבוד של יורש לתואר האליפות העולמית במשקל כבד.

מה יהיה גורל הפגישה בין אורד צירלס האלוף וג'ון לואיס, האלוף לשעבר?

מיפן להתלונן על שיפוט בלתי אובייקטיבי, אך המאמן זינק אליו ומנע אותו מלהשמיע הגה.

לרכוש ירדים וזא נצחונות.

אף על פי שהיפנים לא השתתפו במלוא כוחם בתחרויות השחיה, היות ושחייהם מתכוננים לאולימפידת הלסינקי (1952), הרי בכל אופן צברה הקבוצה 130 נקודות ונטלה את המקום הראשון, את המקום השני נטלו ההודים (95 נקודות) ואיראן באה שלישית עם 43 נקודות. ההשגים היו בדרך כלל חלשים בהשוואה לזמנים בינלאומיים. כך, למשל, הגיע הראשון 400 מטר ריצת משוכות בזמן של 54.2 שניות. השא העולמי עומד על 50.6 שניות. אך המטרה לא היתה "להשיג שיאים, אלא להראות קבל עם ועדה את רוח הידידות והשתוף".

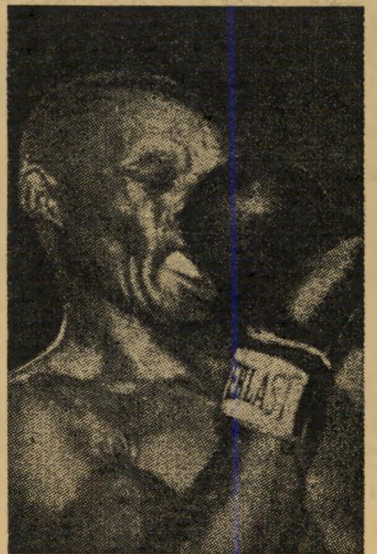
בשביל היפנים היתה המטרה שונה במקצת. ליפן, שהיתה לא לפני הרבה זמן אויבת במלחמת העולם השנייה לכל הארצות חוץ משתיים: אפגניסטן וסיאם, גפלה הצלחה באופן אחר. אחד מחברי הנבחרת הביע זאת באמרו: קבוצתנו היתה מעוניינת יותר לזכות ביריבים, מאשר לזכות במשחקים. הם זכו גם ביריבים וגם במשחקים. היפנים נטלו את העליונות: 130 נקודות לעומת 90 של הודו.

ספורטאים במקום דיפלומטים.

לא פחות מיפן, בקצה המזרחי של אסיה, מעוניינת מדינת ישראל להשתמש בוירת הספורט כדי לזכות לאהדה ברחבי אסיה. אולם כשם שהמדינה מתמיצה את כל ההזדמנויות לגשור גשר אל המרחב הסובב אותה, כן התמיצה גם הזדמנות חד-פעמית זו.

כאשר הוכרו על האסיאדה החלו הפרשנים הספורטאים לחשב את סיכוייה של ישראל. לכל הדעות היו הספורטאים המקומיים מייצגים בכבוד את המדינה. אך הם לא הגיעו לניו-דלהי.

כזכור השתתפה ישראל (או: ארץ ישראל) באולימפידה הפאן-אסיאתית, שנערכה בהודו בשנת 1935 ותופעתה הוכתרה בהצלחה. כאשר החלו לדבר על האסיאדה, הובא הדבר לידיעת התאחדות אגודת הספורט לחובבים וספורטאים, ובמיוחד הצברים, החלו לדמיין את פלאי הודו ומסי מריה. אולם נראה שע"י לחץ ואינטריגות מאחורי הקלעים מנעו המוסלמים הקנאים,

ג'רסי ג'ז וולקוט, מנוצח לא כחתול, ג'ז

ובמיוחד סוריה, אפגניסטן ופקיסטן, משלות הזמנה רשמית למשחקים.

אין כל ספק שאפשר היה להבטיח את השתתפות ישראל, לוא השתמשו המדינה באמצעי הלחץ והשיכנוע שבמשה. אולם מלבד הלחץ בחשיבות היחסים עם אסיה הקיים בלבבות מנהיגי המדינה, ילידי אירופה, הרי פעל עוד גורם נפשי חשוב: בנוגע לדיפלומטים היפנים, למודי הנסיון, אין המנהיגות הישראלית מבינה את ערך הספורט בחיי העמים.

למכשול הנפשי נוסף מכשול ארגוני. אין מוסד מרכזי שיכול לספק קשרים רציניים. התאחדות הספורט לחובבים (קרי מכבי) אפשרויותיה מוגבלות, המחלקה לתרבות הגוף הכיחיה אולטימא מוחלטת. שמא כדאי להעביר את כל ההופעות הספורטיביות בחו"ל למשרדו של שרת? החלוצן ספורטאי בקשה גינתי.

עצות להדיופות

יש להמליץ לפני כל איש, הרוצה להיות אינטליגנטי מאד בעניני מוסיקה, לעיין בשורות הלקוחות מספר אמריקאי חדש. בספר מוסיקה לשם תענוג הכתוב בכשרון רב על ידי זיגמונד ספית, שהגו לפי כל הסימנים ידען גדול בשדה המוסיקה, מצוי פרק מיוחד בשם "הכירו את הקומפוזיטור". בפרק זה ניתנת שורת עצות להדיוטות כיצד להתערב בשיחה על נושא מוסיקלי, המתפתח בחברה. חיי החברה באמריקה עומדים בזמן האחרון בסימן התרבות המוסיקלית, הכובשת כיום מליונים. הגה המפגשים, ש"כדאי להשמיע".

על באת: "...האפקטים הפוליפוניים שלו הם כה נהדרים... חבל שלא חיבר אף אויפורה אחת. איות כות יצירה היה לבאך...". היודע לנגן את באך, מיטיב לנגן כל מוסיקה...". כשהמדובר על בטהובן: "...הסימפוניות שלו, הסונטות, הן בלי ספק מן היצירות הגדולות ביותר בספרות המוסיקלית... איזו תופעה: אדם חרש היודע לכתוב כך מוסיקה... איות שאיפה לחופש היתה לו... איש לא כתב פרקים אישיים כמוהו... אני בטוח (או בטוחה) שהוא היה גאון נדיר, אך לא הייתי רוצה לגור אתו בחדר".

בראהמס: "...מוסיקה מופשטת בפסגתה... כמובן, צריך להסתגל למוסיקה הזאת, הגר-אית לראשונה כבדה".

שופן: "רק שופן ידע להפוך מהפסנתר שירה צרופה. חבל שנקבה קשת אופי, ג'ורג' סנד זו, השתלטה עליו לחלוטין...". היודע לנגן את שופן, מיטיב לנגן כל מוסיקה... חבל שמת בגיל כה צעיר".

דביאסי: "...איתו אפשר להכיר מיד על פי ההרמוניה שלו... המוסיקה שלו היא כה צרפתית, אתה יודע ודאי למה אני מתכוון... כמה מזור, שעוד לפני שנים מספר סבורים היינו, כי זוהי מוסיקה מהפכנית... לשמע המוסיקה שלו, אני חושב (או חושבת) תמיד על היציר האימפרסיוניסטי".

צור פראנק: "... איות זקן נחמד היה פראנק... אני אוהב ביותר את הסימפוניה שלו. טוב שלא צריך לומר איות, מאחר שהוא חיבר, כיודע לך, סימפוניה אחת בלבד".

הנדל: "... אלו חיבר רק את החשיח אפשר היה לדבר עליו כעל גאון... מענין אם היה מסיר את הפאה הכבדת מראשו, בשעה שהיה מחבר מוסיקה... אני אוהב את היצירה הזאת, כי זה מזכיר לי תמיד את הקניות לתג המולד".

היידן: "טוסקאניני הוא הוא האיש לביצוע יצירותיו".

ליסט: "אני מעדיף (או מעדיפה) לחשוב על ליסט כעל המאהב הגדול, מאשר קומפוזיטור. זה עושה אותו יותר אנושי... חבל מאד שהיורשיואים בימינו אינם מבלים שער ארוך כמוהו... פעם הכרתי פסנתרן אחר, שלמד אצל תלמידו של ליסט... אם גם לא להתייחס ברצינות לליסט הקומפוזיטור, הרי היה כוח אינטלקטואלי".

מנדלסון: "מקס רינהארט העלה בהרבה... אני אוהב את השיר הזה על כנפי המנגינה, שמשמיעים ברדיו לעתים קרובות". מוצרט: "אני לא הייתי מחנך (או מחנכת) את ילדי, כמו שאביו גידל אותו. מה הפלא שהיה חולני? אולי צריך היה ללמד אותו כמה דברים פרקטיים, אז היה מצליח יותר בחיים. אבל איזו אישיות! היודע לנגן את מוצרט מיטיב לנגן כל מוסיקה".

שוברט: "אתה ודאי יודע, כי שוברט איננו אותו פראנסוא שוברט, שג'ק בני מנגן את הדבורה שלו... כמה טוב שרומברג כתב את עת הפריחה, שם למדתי את הכל על שוברט".

שומן: "אחד המבקרים המוסיקליים, שידע בעצמו לנגן ולחבר... היודע לנגן את שומן, מיטיב לנגן כל מוסיקה".

טיביליוס: "אני מבין (מבינה) כל כך את המוסיקה הזאת, אך ברור לי, כי נשמע בה זה הצפון, בפרט השכיחות של הקומפוזיטור — פיגלנד, סטראוינסקי: פטרושקה — זוהי היצירה! אבל אין לו מושג בכתיבת ג'ז... הראית את זרה זוריינה בנישאתי למלצר?".

לבסוף ניתנת לקוראים עצה חשובה מאד, על כל צרה שלא תבוא. "והיה אם אינך מרגיש בטחון, משום שכן שיתחך הוא 'חוק מדי', אפשר לסדר אותו בנקל על ידי שאלה ספונטניות: 'למשל', 'למשל כזה', מסביר המחבר, 'יכול להחליש את היריב במקום, לערער את כל בטחונו'. כמו כן רצוי, לדברי המחבר, להשתמש מדי פעם במלה 'גיואנטי', ואילו את הדבריים בכללם יש להשמיע מתוך 'התלהבות כנה'.

זר דפנה לדחפור

מסע שחרור אירופה (455 ע') — דחויט ד. אייזנהאור — "כתבים" (1.900 ל"י) הספר של "אייק" מראה מעל לכל, כי שוב אין מלחמות ומצביאים מה שהיו. אין כאן מצביא מנצח, המראה לזורות הבאים, כיצד הצליח להתגבר בטקטיקה ובאסטרטגיה המעולות שלו על אויביו. כאן הוכחה

דווייט (אייק) אייזנהאור
לגנרל: תפיסה מזוהירה

ליתרון כושר הארגון והמדע האמריקאי. ללא קשר עם גאונות צבאית.

אין זאת אומרת שהגנרל אייזנהאור אינו גאון. הוא מארגן בעל תפיסה מזוהירה של מטרותיו, והיה צריך להיות גאון כדי להתגבר על התנגדותיו התכופות של ויג' סטון צרציל, הגנרל מונטגומרי ולעתים אף נשיא ארה"ב — רוזוולט.

מסגן אלוף למצביא: בפרק מל-חמת העולם ה-1, היה דחויט אייזנהאור ליטננט קולונל בצבא ארה"ב, עוזרו הראשי של דוגלס מקארטור, בהקמת הצבא הפיליפיני. כעבור שנתיים ושלושה חודשים — 7 דצמבר 1941 — התקפו היפנים את פילד הרבור, וארה"ב נכנסה למלחמה. "אייק" הוחזר לארצו, הפך מדריך דיבוייה, הבין כי בשעת המאמץ הצבאי קובעים רק שני יסודות: אנשים וכלי נשק, התנגד לבכנון מרצו של הצבא לרדיקה וצחצוח. ביקש את "יעולו". "אייק" מתמנה, בזה אחר זה, תוך חודשים מעטים — קולונל, בריגדיר גנרל, מייור גנרל — ראש מחלקת המבצעים ב"מסכ"ל בחשיגנטון.

הוא למד מפי הרמטכ"ל, הגנרל מרשל שונא הפרסומת, הגאון בעבודתו ורחב הדין, בנה את חשיבות השמדת "הציר" (גרמניה איטליה) לפני השמדתו של יפן, מפתח את רעיון הפיקוד האחד של בנות הברית ל"התקפה על מבצר אירופה.

ביוני 1942 הוא הופך מצביא — מפקד כוחות ארה"ב בזירת אירופה, האחראי, תוך שנתיים לשני מיליון חיילים אמריקאים, המתרכזים בבריטניה.

להתקפה הסופית על מבצר אירופה דרו"שה הגברה עצומה של תפוקתה התעשייתית של ארה"ב, הפלישה לאירופה נודת לא"ב ב-1944; כדי לא לייאש את אוכלוסי בנות הברית יש לפתוח בפעולה כל שהיא, עוד ב-1942. מבצע "לפיד" — צפון אפריקה. "לפיד" מצליח. "אייק" הולך מחיל אל חיל, סיציליה, איטליה ואחר — מבצע "שליט עליון" — הפלישה לונרמדיה — ההסתערות לתוך גרמניה, כיבושה הסופי. "אייק" בן ה-61, נודע לא רק בשל הדינהגותו הפשוטה, שהפכה אותו ידד לנהגיו, משרתיו ועוזריו, הוא נודע גם בשל התגברותו ל"נימוס" המלחמה, כשהדבר נגע לפושעימלחמה גרמניים הוא נמנע מל"חזק ידי הגנרלים הגרמניים שנכנעו.

תפיסתו את הצבא: הפעלת כל כלי הנשק כדי לחסוך חיי אדם. מבחינה זו אפשר לסכם את השקפת עולמו בשינוי הפתגם הסני: "אם יש לך ברירה להקריב אנשים או כלינשק והקרבת את הנשק — תוכל לקבל נשק חדש. אם הקרבת את האנשים — יאבדו גם האנשים וגם הנשק.

בין ירושלים לבאר שבע

להפתעתם הרבה של אנשי החזית הדר תית ביקר דוד בן-גוריון את שר התות, הרב יהודה לייב מימון, כי קור חולים ב"אסותא", תל-אביב, אחר שיחת רעים חזר ב"ג. לעבודתו — הכנת מצע בחירות מפא"י, בו יוקיע, במיוחד, את אנשי הרב מימון — הדתיים.

למחרת הופתע ב"ג, במבורתם של אנשי הפועל המזרחי בארה"ב. הם פנו אליו בבקשה לשגר מכתב הערכה, לשם הקראה במסיבת קבלת הפנים, למשה שפירא, שר הפנים, שגוא ב"ג, העומד לבקר, בימים אלה, בארה"ב.

ח"כ חרות, יעקב מרידור, ששהה בימי מרד רשיר עלי אזכילאני, באיב 1941, בעיראק, יחד עם מפקד אצ"ל, דוד רוזאל, הזכיר בדיון הכנסת על רדיפות יהודי עיראק לנורי סעיד, ראש ממשלת עיראק, כי אף הוא נרדף פעם. סיר פר כיצד בקש, תוך תחנונים, מקלט וחיסות בריטים במחנה הר. א. פ. בחבניה.

באותה שעה נפגש הדל קוק, מי שהיה ח"כ חירות ופרש מסינתו, עם ה"שופט יוסף פרופקוואר, אורח בלתי ציוני מכובד מארה"ב, ניצל את ההזדמנות ושוחח עמו על נושאו החביב: סוסים.

אבא חושי, ח"כ מפא"י שהתפטר על מנת להקדיש את כל זמנו לראשות עיריית חיפה, היה פגוי, במקצת, בכל זאת: השבוע הקליט את קולו לשידור ברדיו השחיצי הלאומי.

חברו לסיעה ומוכיר מפלגתו, זלמן (זיאמה) ארן, ניתח את מידת השתתפותם של הח"כים בישיבות מליאת הכנסת: "עוד נגיע לידו כך" — קבע "שח"כ ידבר אל עצמו — באמצעותו של המיקרופון".

כאשר חברת מק"י, רות לוביץ, שהשתתפה במועצת השלום בברלין, בני

יזקטור ("יוקי") ויים
לשליחות מקצועית: כובע

גוד להוראות ועד השלום הישראלי, חתמה בשם חבר מועצת השלום העולמית תופיק טובי.

נציגת מק"י אחרת, אסתר ויינסקה, חברת מועצת עיריית תל-אביב, שהתה לאחרונה ברומניה רצתה להמשיך במסעותיה באירופה נקטה בשיטות מירדות: במקום לפנות לצירות ישראל בברקס שתסייע לה בהשגת ויזה, פנתה למשרד החוץ הרומני, של אנה פאוקר, להמליצתה לאישור ויזה.

באחת מקריאות הביניים בכנסת טען חברי מפא"י נגד שמואל מייקונוס, מזכיר הכללי של מק"י: "האם יתנו לך להכנס למוסקבה?" ענה מייקונוס בב"טחון עצמי: "סמוך עלי, סמוך עלי!" הרגיעו שרגא גורן, ח"כ מפא"י: "לך יש ויזה רק עד בוקרסט".

אחר הפריצה למעגו של שר התחבורה, ד"ר יוסף, בנתניה נטפלו פורצי הדירות לשר התחבורה לשעבר, שר החינוך הנוכחי — דוד רמז. אך שטר תל-אביבי עירני נגע את חזירתו של הפורץ שהספיק לנפץ שמשו ועמד להיכנס בעד החלון.

אחר שזכריה גלופקא, הח"כ התימני ואפסטרופוס עולי "מרב הקסמים", התנשק עם מרמון עבאס אחרון. היי הווי שעלה מתימן דרך מכה וטבתות

בלגיון הערבי, יצא התאג' למחלקת הע' לייח של הסוכנות, לקבל תעודת עולה. הוא טעה ונכנס למשרד ראש הממשלה. כשפגש בו משה שרת שר החוץ, הע' מיד אותו על טעותו, לקחו למכוניתו, הו' בילו למחלקת העלייה.

נציגו של משה שרת בלונדון, ציר ישראל בבריטניה, אליהו אילת, הצ' ליה להשיג שיא מתימטי: תחת קורת גגו שה, כאורחי מסיבת הפרידה למשלחת הפרלמנטרית הבריטית, היוצאת ליש-ראל, שלושה שרי חנוך בריטיים, לפי סדר כרונולוגי: אנתוני עידן, ארנסט בוויין, הרברט מוריפון.

רק אחר שבקובץ הבירה הועברו ממכוניתו הפרטית למכונית המשא המוברי לה את המזון למחנה סוללי הכביש לסדום הסכים יחזקאל ("חצקל") איש-כסית, בעל "כסית" בתל-אביב ובאר שבע, להיכנס למספרה בבירת חנוך ולהתגלח. "קודם כל" אמר, תוך ליטוף זיפי זקנו, "שהבירה תגיע לתברה שם".

בין מדע לאומנות

אחר שהגרי וואלאס, מי שהיה סגן נשיא ארה"ב בימי כהונתו של רוזוולט, חזר בו, עם פרוץ מלחמת קוריאה, מאהדתו הגלוויה למוסקבה, התמסר לעיסוקו החביב: חקלאות. השבוע עמד להכריז על הישגו האחרון בגידול אפרוחים: טיפוח סוג שגידל מהירות כפולה, יקדים להטיל מכל סוג קיים.

אחר מחלה ממושכת מת, בגיל 76, הגנרל גנזאלי קוויפ, איש הפלוגה הספרדית, שהתפרסם במיוחד במסע המלחמה הפסיכולוגית שלו נגד הכוחות הרפובליקניים. בשידורי תעמולה ליליים היה מכריז: "האנשים הפשוטים הם חוזרים... יש להפוך את ספרד, מחדש, לארץ הריאמיה למחית הקאבא-אלריס (אצילים).

האמפרי בוגרט הודיע לעיתונאים, כששאתו, לורן באקאל, היפהפיה, לציר דו, כי החליט, טרם צאתו למסע הסרטה לאפריקה, לחזול לקחת חלק בסרטים, בהם הוא גיבור התכשופיות: "השתתפתי ביו"תר מארבעים סרטים, יצאתי כמה דברים שהם טובים". אחר פירט את תוכן סרטו החדש — אודות נצרה הרוצה להיות מיס יוגרית. אך אחר שהיא מבלה זמן מה בסירה אחי, היא הופכת אשה אמיתית. סיים בשביעת רצון עצמית.

כאשר פארס אלכורי שב השער ונעים ההליכות, נציג סוריה באו"ם, נשא את דברו באסיפת ערבים בניו-יורק, שנתכנסה לגייס כספים למען פליטי ערב, הצליח במידת מה, אך בשעת ההפסקה פג הקסם: גנב זריז ידדים סחב את הכסף.

גורמן לוריא, מפקד הסרטים הישראלי, יליד דרום אפריקה, החליט להפיק סרט צבעוני, בו יראה את יפי הגליל — חופשה בגליל. הוא בחר בציר הקריקטורות נודע, דוד לנגדון, איש הפאנש הלונדוני, ללכוכב הסרט. אמר לנגדון, 37, בהגיעו

יחזקאל ("חצקל") איש כסית
זיפי זקנו: ליטוף

לישראל: "מעולם לא למדתי לשחק, אך גם לציר — לא למדתי מעולם".

(*) איש כסית הוא שמו הרשמי, הר' שום בפספורט של יחזקאל — לשעבר ויינשטאוב.

ציר קריקטורות לונדוני אחר, יוק"טור ("יוקי") ויים, גוף ממושקף ומק'רת, ביקר בארץ, בשליחות מקצועית: כנציג עיתונו, הניס כרונקל גדל התפורצה, לו הוא מספק קריקטורה ליום. אחר העיר הערת בנינים רצינית — "כאשר אנף השכאל של הלייבור הנדירוני כפאציפיסט, קומוניסט, פייסן ותבוסתן, אולם אני יודע רק דבר אחד: אם תהיה מלחמה תחל אנגליה מלהתקיים" — חזר לדרך התלוצצות מקובלת, הסביר כי מרוב עבירה אינו יכול להתפנות לשום דבר, מלבד החלפת צורת חבישת כובעו; בלונדון — ישר על הראש; בפאריס — גטוי; בירושלים — על הפדחת וברומא — בכיס.

כאשר משה פיידיה, יד ימינו של טיסו, המקדיש את עתותיו הפנויות לציור, הגיע ללונדון, בראש המשלחת היוגוסלאבית, מיהר להיפגש עם ויינסטון צ'רצ'יל. המטרה: החלפת דעות על ציורי שני החובבים.

באמסטרדאם של הולנד נפתחה תערוכת ציורי גוף מרכזי וצפון אירופאים. בלי שיצטיינו במיוחד 45 הציורים, משכנקהל צופים רב, הסביבה היתה האמן: הניסכיה וילחלמיה, מלכת הולנד בת השבעים, שיצאה בדימוס.

בין וושינגטון למוסקבה

הידיעה כי רק 26% מכלל הבוחרים שבטעם רצון מהצורה, בה הוא ממלא את תפקידו, לא הפריעה להארי פורומאן, נשיא ארה"ב, להמשיך בחופשתו בפלורידה ששופת השמש, כשהוא מלחח אנשי השיירות החשאיות ולבוש חולצת ספורט רב גחנית ערך טיולי בוקר, בחולות, במשך ששתיים ליום, כשצבע עור פגיו הופך מזהיר לחום. אחר התעלל במזכירו לענייני עיתונות, שפך עליו קיתון של מים קרים, נכנס לים, לשחייה הקצרה, שכח להסיר שעון היד המעורר שלו, נאלץ למוסרו לתיקון.

כשיצו כפתורים אנגלי ראה את קשר קושי העפרון של ראש הממשלה הבריטי, קלמנט אטלי, בשעות עצבנותו, נחלהב מיופיו, ציחה לייצר לפחות רבע מיליון תריסרי כפתורים נושא דוגמת הקשקש, שים, בכל תגדלים והצבעים, לקראת עונת האביב. בינתיים חלה הצייר החובב, נצטווה בגלל האולקוס שבקיבתו, להיכנס לבית חולים.

שש שנים אחר שאדוקף הימלר איבד את עצמו לדעת בברלין, זכה ספרו מיו קאסר, בו ביסס את תורתו, שיימכר מחדש בגרמניה המערבית. כשהופיע, הי' ספר לראשונה, לפני שלושה חודשים, אחר האיסור שהוטל, בנאות ספרים בהאמבורג, הנמל הצפון גרמני, לא מחו שלטונות הכיבוש. מאז הוצג ברוב חנויות הספרים במערב גרמניה. התוצאה: תפוצה ענקית.

חברו לדעת של היטלר, אוסוולד מוסלי, בן אצילים בריטי שהפך מנהיג הפשיסטים בבריטניה וראש התנועה האנטי-שמית שם, גואש מהצלחה במולדתו, התי' לנטוסה ולעבור לאירלנד השכונה.

ברוסיה לא השתנה הרבה: אנדריי ויישינסקי, שר החוץ הסובייטי חלה; העיתונות מלאה תיאורי פסל של יוסף סטלין, בגובה שישה מטר, אחד המוצגים הבולטים ביריד ליפסציג, שבגרמניה המזרחית.

אחר שאנית הטיולים של יוסף מיטו הוטבעה עליידי חבלנים בגמל היו' גוסלאבי פולה, קם ממחלת השפעת ונשא נאום ברכה בכנס ותיקי המחתרת. בסיום עקץ לעבר מוסקבה: "אנו, מנהיגי יוגוס' לאביה, איננו רשאים לחלות. אך שם (במוסקבה) כאשר סטלין מתעטש, הרי זאת תרומה עצומה למדע המרקסיזם-לניניזם".

ליום הולדתו ה-52 של פדרריק מלך דנייה, נתנה לו אשתו, המלכה אלנוריד, מתנה חדישה: שולחן ארוך חת בוקר לשנים עשר סועדים שיוגד חשי מלית, עליידי האורחים, לעמידה או תנועה, בלחיצה בכפתור.

עונאי חיפה הוזמנו למסיבת פורים מקורית — סעודה במסעדה מזרחית, שנקראה בפי העתונאים חומוט פארטי, ונערה כה עי' ארזשטיין חבר הנחלת עיריית חיפה, מראשוני העיר וסופרו הראשון של דבר בחיפה.

בורמה

נא לחייה, כלחוי יד

במשך חודש ימים עמד גורדון סיגרייב מול שופטיו. ההאשמות נגדו היו כבדות: כשנכנסו חיילי הממשלה הבורמאית לעיר נאמקאן, שבגבול סין, סרב הרופא-המגן תח בן ה-53 לחייך לגנרל לאוזם סאנג,

רוזמארי ויליאמסון, רקדנית קאדילאק כחול, יחסים אפלטוניים

מפקד חיילי הממשלה, גם לא לחץ את ידו. שאר ההאשמות: הרופא טיפל בבית החולים שלו, במורדים קאראניים, הכריח את אחיותיו להיכנס עמו ליחסי מין. לא רק בבורמה, אלא גם בהודו הש כנה ובארצות-הברית עורר המשפט הרים בלתי-רגילים. מזה שנים הפך סיגרייב אגדה. את מרבית שנות חייו הקדיש הרופא לטיפול באנשי השבטים הקאראניים שבצפון בורמה, בבית-חולים נידח, רחוק מאשתו, שנשארה בארצות-הברית. כשמרדו אנשי השבטים בממשלה המרכזית, נראה שהת יחס אליהם באהרה, קרא לצבא הממשלה "חבורת כלבים". בכל זאת סברו רבים שאין לדון לכף חובה את האידיאליסט הגדול, וארבע עורכידיו, בני ארבע או מות — בורמאי, הודי, סיני ואנגלי — לימדו עליו סניגוריה מבלי לקבל שכר. "קשה לתאר שאי-רצון לחייך וללחץ ידיים מהוה בגידה במולדת", ליגל הס נגדו ההודי. וחיוכו נעשה רחב יותר כש נתברר, כי ההאשמות המיניות היו מבוססות על טעות בתרגום. האחות מא היא מיה ("עלמה קריירה ונעימה") לא התכח נה לאמר שהרופא "הטריד" אותה, אלא שהפלה אותה לרעה.

בית הדין דן את סיגרייב ל-7 שנות מאסר. אולם כשהובא העניין לבית-משפט לערעורים, בוטלה האשמת הבגידה, אושר רק האשמה שהגיש טיפול רפואי לבוגר

דים. בעתן זה נידון לשנת מאסר. אולם כתודה על שרותו לעם הבורמאי, נחנן. לפני שבוע יצא הדוקטור האגדתי מבית הסוהר של ראנגון, חיך, משך בכתפיו כשנודע לו שאשתו ביקשה ממנו לבוא לנוש לאמריקה. "אני מכיר רק גופש אחד", הכריז בקול שקט. "לטוס צפונה, להגיע לבית-החולים שלי. זה כל מה שאני רוצה..."

השמש ניצחה את הירח. בצורה אידיאלית זו חוסל השריד האחרון ששרד ממלחמת הקאראנים הגדולה, שאימה להח ריב את המדינה הבורמאית (16.823.796 תושבים, שטח גדול פי 32 מישראל) אשר קמה בינואר 1948, 4 חודשים לפני קום מדינת ישראל.

המיוחד במלחמת-האזרחים הבורמאית היה, שלא היתה זאת מערכה מסודרת בין שני מחנות יריבים, אלא מין קססה כללית בה לחמו הכל בכל. לחמו בממשלה לא רק שני סוגים של קומוניסטים (אנשי הדגל האדום ואנשי הדגל הלבן), אלא גם אנשי שבט הקאראמים, שבטי מן-שאן, שין, קאשין והחבורה הצהובה.

הצלחתה הגדולה הראשונה של הממ שלה, שנשענה על שמונה וחצי מיליון ה בורמאים האמיתיים, היתה כשהכניעה את מנהיג הקומוניסטים של הדגל הלבן, בו לא יאוגו ("הקצין אור הירח"). אחרי שי חה עם שר-המלחמה בו נא וין (הקצין אור השמש) פקד איש הדגל הלבן על אנשיו, ביוני אשתקד, "לצאת מן המחשך, לפעול באור הדימוקרטיה".

עשרת השבטים. אולם המאבק ה אמתי היה נגד הקאראנים, ידידיו הפרי מיטיביים של סיגרייב הרומנטי. עם מזור זה, על 2 מיליון אנשיו (העם השני בגוד לו בבורמה) חי בהרים של אזור טונג, מדבר שפה סינית המורכבת מהברות בו דוות. בצבא הבריטי גודעו כחיילים מצוי ינים, אוהבי מוסיקה, וביחוד חובבי תופי נחושת.

קאראנים מעטים עברו לדת בודהא וישו, אולם רובם מחזיקים באמונה עתיקה, מיר חדת להם, המאמינה בשלוש אלוהויות: אל הכוח, אל הטבע ואל שלישי הקרוי יוה, הדומה דמיון מזור לאלהי היהדות. מספרת האגדה הקאראנית: פעם היה להם, לקאראנים, ספר קדוש, שניתן על ידי יוה הנצחי לבנו, קאראן, ספר זה כלל את כל האמת, אולם באשמת זקני הקארא נים, שחטאו ופשעו, אבד הספר, נפל לידי זרים.

הניחושים השונים בקשר למצאה של אגדה מזוהה זו כוללים: הקאראנים הם צאצאי עשרת השבטים האבודים; הקארא נים באו במגע, בסין, עוד בטרם הגירו לבורמה לפני 1500 שנה, עם היהודים והי תגן; הקאראנים הושפעו על ידי מיס יוגרים נוצריים במאה הששית.

הקאראנים עצמם אינם שוברים את רא שם על נושא זה. אחרי שהצליחו, במלחמ הם העקשנית, להקים מדינה קאראנית או טונומית בתוך הפדרציה הבורמאית, חזרו אל הריהם הרומנטיים ונשותיהם המקוש טות במסבעות זהב.

ארצות הברית

חינוית: טלביזיה, מכונית

אחרי עשר שנים החליט משרד העבו דה הממשלתי של ארצות הברית לשנות

את אינדקס יוקר החיים, להתאימו לאורח החיים הנוכחי של האדם האמריקאי הממיר צע, שהשתנה בשנים האחרונות. נכנסו לאינדקס, כמצרכים חיוניים אשר כל אמריקאי בינוני רוכש אותם: מכשירי טלביזיה; מזון קפוא, משקאות קוקה-קולה; שימורי-מזון לתינוקות; חליפות טרופיות לגברים, עשירות משי מלאכותי; מכשירי סילסול תמקדי לשערות הגבירות; מכשי רים לקלית לחם.

יחד עם מכוניות וישר "שונות", מהווה סעיף זה 32.9% של האינדקס החדש. לעו מתו: מזון 33.3%, שכר דירה 13.8%.

כולל הנעת אזניים

לפני שבוע ימים היה שם היהודי היר דוע ביותר בארצות הברית שמו של ויקי כהן, מראשי איליה-פושע ששמעו כמה כמה מלים מענינות על מקצועם מפי הסנטור קיפואר (הנולד הזה 699). השבוע בא תורו של שם יהודי מכובד שני, 150 מיליון אמריקאים התענינו בגורלו האישי בהחלט של סידני לוי.

בן זה של שבט הלויים לא עשה הר לזכות בתשומת לב מיוחדת. בסך הכל

סידני כהן, רמאי

גדלי ניו יורק, טבעת יהלומים

נמצא שסוכן-נוסע זה של אריגים, בעל משכורת של 75 דולאר לשבוע, רימה כמה אנשים בעסקי-ניילון מדומים והוציא מהם סכום עגול של 45,000 דולאר. מעשה זה הוא יומיומי, ובנאי לא היה מגרה את הדמיון האמריקאי, לולא פניה וגופה הח מודים של רוזמארי ויליאמסון, רקדנית שטנית של ברנדווי.

"אידיום מושלם". סידני פגש את רוזמרי אצל צלם, קיבל מידיה ספל קפה. מאז לא היה מנוח לסיד המסכן. הוא קנה לה טבעת-יהלומים במחיר של 5,200 דולאר, קאדילאק כחול במחיר 5,800 דו לאר, ומכיון שקשה לקנות את כל אלה במשכורת שבועית של 75 דולאר, חיפש ומצא דרכים אחרות לגילוי אהבתו.

כשנכנסה רוזמארי למשרדו של התובע הכללי היתה נדהמת. "לוי הוא אידיום מושלם", אמרה. היחסים ביניהם היו אפלי

טוניים בהחלט. בכלל, היא לא יכלה לסבול אותו, נפגשה אתו רק מתוך רחמים. מה בדבר הקאדילאק? היא לא רצתה בו. היא מכרה אותו במחיר 3,800 דולאר. כשנודע הדבר לסיד, קנה אותו שוב ב-4000 דולאר, החזיר לה אותו. מה יכלה רוזמא רי האומללה לעשות? היא החזיקה במ כונית הכחולה. "מעולם לא ידעתי שעסק בעסקים בלתי חוקיים", קראה בכעס, "חשבתי שהרווח את הכסף במשחק קלפים". אולם הפרסומת לא הויקה לרוזמארי, להיפך, היא עלולה להעלותה על רמה גבוה יותר של אמונות ומשכורת. בינתיים היא עושה "את הכל", כולל הנעת אזניות.

ספרד

אם יש לך דם

ברצלונה לא היתה מעולם עיר שקטה. שניה בגודלה בספרד (1,079,601 תושבים) ומרכז תעשיית המטסטים, המכוניות והחש מל, סיפקה מאז ומעולם את הגרעין המר צק לאנארכיסט, לסוציאליזם ולקומוניזם. אולם הפועלים לא היו העקשנים היחידים בעיר. גם שאר האזרחים לא יכלו לשכוח את המסורת המפוארת של העיר, שפרחה בתקופת הרומאים והגוטים, היתה מרכז תרבותי אחרי כיבושה ביד המוסלמים במי אה ה-8, הפכה בירת מדינת קאטאלוניה אחרי שקארל הגדול גירש את המאמר קאים בשנת 801. גאמני ברצלונה בוו לאנשי מאדריד, שאפו בסתר לבם לעצמאות. כשנודע לבני העיר לפני חודש, כי חברת החשמליות נעמדת להעלות את מחיר הכרטיס מ-50 ל-70 סנטימוס, נתעוררו כל הסינות הישנות והציתו להבה גדולה. אל מוניס הרביקו מודעות, שלחו מכתבים חס רי כתובת השולח בדואר: "היה אורח טוב, הראה היש לך דם — לך ברגל לע בודה!"

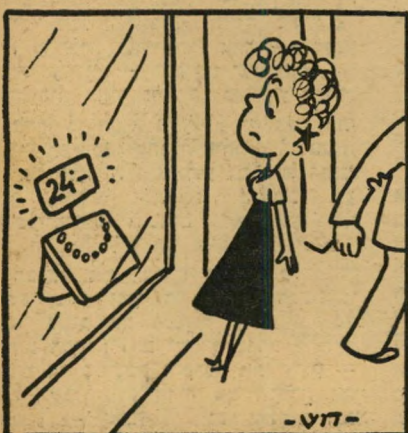
הסכר נפרץ. המשטרה היתה מוכנה. היא ידעה שכל גילוי של התנגדות ספוג טנית מצד האזרחים במשטר דיקטטורי עלול לפרוץ את הסכר, לגרום אחריו התקוממות רצינית. הם גם ידעו את אנשי ברצלונה. הם אסרו את מדביקי הכרוזים, הסירו את המודעות.

ללא הרעל. ביום הגדול, בו נכנס המ חיר החדש לתוקפו, קמו מאות אלפי העוב דים ויצאו ברגל לעבודתם. החשמליות נש נרו ריקות. מוכרי הכרטיסים ניסו לשכ נע את האזרחים ליד התחנות. האזרחים ענו בגידופים. בעלי מכוניות לקחו עמם טרמפיסטים באי-בימים.

עברו ימים, החשמליות נשארו ריקות. שני שוטרים עלו לכל חשמלית, להגן על הנוסעים. לא היה על מי להגן, המושל, שהעיק מבטים פזולים ונפחדים לעבר הגג רל השמגן במאדריד, עלה בעצמו לתשמי לית כזי להראות דוגמה.

לבסוף נכנעה חברת החשמליות. המחיר רים הישנים הוחזרו. כל האסירים, שנאסרו בקשר עם המקרה, שוחררו. המשטרה אולם החשמליות לא הספיקו לחזור לתפקי דן. כעבור ימים מעטים קרה אשר יג רו השליטים: רבבות פועלים עובדי-משר דים, ביניהם עובדי החשמליות, יצאו לשביר תה המונית הראשונה במשטרו של פרנקו, העמידו את ממשלת הדיקטטור קטן-הקר מה בסימן של משבר חמור.

מקבלת שער באינפלציה

מעבר לגבול

הצגה בזירה, כשהקהל יושב מסביב לש"ט המשחק, בשלושה טורי מושבים מוגבהים, מאפשרת לשחקנים לפתח משחק שקט, כמעט קולנועי. האולם הקטן (140 כסא) יוצר אווירה אינטימית, שובר את כל המחיצות בין הקהל לשחקנים. בצורת הצגה כזאת תפאורה כבדה היא בלתי אפשרית, על כן מיותרת, וחילופי מקומהעלית לה נעשים במהירות רבה על ידי שינוי התאורה.

לבמה נסיונית, בלתי מסחרית, השואפת להעלות בעיקר מחזות מקוריים חדשים, הצורה היא, איפוא, כמעט אידיאלית, חשב מיכאל אלמו (29, יליד תל-אביב) כשיסד את תיאטרון זירה בשנה שעברה. ההלכה החלה את דרכה בהצגת שלושה מערכונים מקוריים. אחרי שלושים הצגה ירדה שוב למחתרת: עבודת אולפן יום יומית משולבת בהופעות אקראיות, בעיקר בראיונות.

הרביעיה שלמה: חרב, שיוציא את הפרה מהרפת שמעבר לגבול; לשון המכיר כל שעל אדמה בצד השני, תבלול (משה גזון), הסותר שיעזור להברית את הפרה אל הצד הערבי, ואחר יברית אותו בתורה וימכור אותה "בשוק השחור שלהם", ופחדן — המצטרף אל החברה למרות פחדו. לשון: "הגבול — הרסט, שם רחוק, בצד הזה המשמר שלנו. בצד ההוא המשמר שלהם. צריך לזהר משני הצדדים — ירדס בכל צל. ביהוד שלנו. מפחדים שמסת ננים מן הצד השני". דברים אלה מעוררים את צחוקו של תבלול: "מסתננים אלינו?" לשון משסע אותו במלה אחת, המקפיד אה את הצחוק "נקמה!" הרביעיה חוצה את הגבול באישון לילה ומגיעה אל גדר אחד מישובי הספר. לפי התכנית על חרב לפרוץ את דלת הריפת ולהביא את הפרה בעוד שהאחרים יחכו לו בשדה.

ארבעה אנשים קבעו מפגש ביציד הערבי של הגבול. הראשונים במקום היו חרב, (יהודה פוקס רוצח מקצועי, וידידו הצעיר, הרוצה להצטרף אל הארבעה במסעם אל מעבר לגבול. גדר עין מור).

פחדן: אני? אני מפחד? (מנסה לעבור לנושא אחר) כוכב נפל... המון כוכבים בשמים... הרוח חרישית הלילה... והשקט עמוק מן הרוח... שקט... חרב: כמו שפן. מפחד כמו שפן. והוא קם על הצעיר ומכה אותו באכזריות. הכינוי "פחדן" דובק בו. השלישי, לשון (אליהו לוי) נמצא בבית קפה סמוך, הוא מתפאר שעבר את הגבול "פעמים אין מספר... מאה ואולי יותר". ועכשיו אני הולך בפעם המאה ואחת ואולי יותר.

ברם, לא כל היושבים בבית הקפה מקבלים את דבריו ברצינות, ואחד מהם (יהודה מורחין) מסיח: "אני לא מאמין למלה אחת שיוצאת מן הפה שלך, לשון!"

תבלול הלהיב את דמיונו של חרב: "לך, חרב והבא לנו פרה גדולה, שמנה!"

לשון: "יש. אני יודע שיש. אני מכיר כל שעל אדמה בארץ הזאת. כל בית. כל רפת".

ולשון מזהיר את חרב מפני פעמון האדעקה הקבוע, בודאי, בדלת.

חרב: "אני יודע לספל בפעמוני אדעקה".

אבל הוא איננו בטוח בעצמו, ואחרי רגע שואל:

"ואם הפעמון יצלצל?"

לשון: "רוץ הנה... אנחנו נפתח באש על השומרים כשאתה תרוץ. כשתגיע הנה נרוץ ביחד. בקצה הדוך יש בקתה. איש לא בא לשם. ביקתה עזובה. אני מכיר אותה. שם נחכה עד שהשומרים יעברו. לך, חרב".

חרב הולך. הפעמון מצלצל אולם השלוישה אינם מעזים לחפור עליו באש, והם נמלטים אל הבקתה כל עוד נפשמ העיפה במ. לשון מרגיש בחוש ריחו הרגיש כי משהו השתנה בביקתה...

השלושה נרדמים ומתעוררים לקול רעש בבוקר. לשון מבטס והמחזה שמתגלה לעיני מכה אותו בתדהמה: שוב אין פה בצה, שוב אין הביקתה בודדה. עשרות עשרות בתים קטנים נבנים והולכים בשטח. הרעש בוקע מתוך מכונה גדולה הפולטת קירות שלמים.

פחדן נבהל. הוא רוצה להסגיר את עצמו.

בתוך הביקתה שוכבים השלושה, עד יעבור זעם. לשון מעלה זכרונות:

"שם הכפר שלי. היה הכפר שלי. לא הרחל מפה. בצד השני של הבצה. בצה נפלאה. הרבה מים והרבה בוך. יש לנו פה צפרדעים כגודל של יד של אגרוף של נפח והן קופצות לגובה של איש... מקום מצוי, הבצה, התחנכנו שם כולנו, כל הנוער".

פחדן: אולי יכו אותנו קצת. הכאב יעבור. נשב בבית הסוהר — הזמן יברח כמו חלום. שם אוכלים, בבית הסוהר — אני רעב. שם שותים ואני צמא. ואפשר לשכב בלי פחד.

פחדן יוצא להסגיר את עצמו נגד רצון רעיו. אבל מנהל העבודה, הקבלן במקום (אמנון קנו) חושב איתו: לאחר הפועלים הערבים שאחר לבוא לעבודה. הוא גוער בו ושלח אותו לעבוד ליד המכונה הגדולה. בינתיים, בתוך הביקתה, מנסים תבלול ולשון לפרוץ חור בקיר האחורי. פחדן שהתאקלם יפה בעבודה במשך הבוקר נכנס אל הביקתה בזמן הפסקת הצהריים ומשדל אותם להשאר בארץ.

פחדן: "הם קוראים למכונה 'תותח'. תותח שבונה בתים. אנחנו בונים מאה וחמשים בית. משלמים לי כחול וחצי ליום עבודה של שמונה שעות. זה כסף טוב והעבודה לא כל כך קשה אבל בקרוב תהיה אצלנו שביתה ואז ישלמו יותר. אבל מחוץ לביקתה מתרחשים הדברים בכיוון תחות אופטימי. אשה ערביה (מרים שפי) באה להודיע שבעלה לא יבוא היום לעבודה. זהו אותו פועל שמנהל העבור דה החליף אותו בפחדן. הוא קורא לפחדן, אבל הצעיר מנסה להמלט, ומנהל העבודה יורה והורגו.

בעת המהומה מצליחים תבלול ולשון להמלט בפריצה בקיר. הם מגיעים לחורשה שלשון מכיר אותה כמו "את אצבעות ידי ורגלי" ושם הם ישנים עד הלילה, על מנת לעבור בחשיכה.

אבל גם החורשה אינה אותו מקום בודד שהיתה שהיתה לפניו. לשון ותבלול נדהמים בשמעם בלילה תזמורת ריקודים מנגנת: נשף מסיכות גדול נערך בכל רחבי החורשה המהוה עכשיו מרכז קייט. השנים מנסים להמלט, אבל הם עושים רושם על מארגני התחרות בגלל המסכות הריאליסטיות. הם זוכים בפרס הראשון בתחרות המסכות: כרטיס טיסה זוגי לאילת. המוגש להם על ידי שר הטבסים (יואב ליש) למרות מתאוויו של מתתפיש אחר בלבוש יותר משכנע, כי הוא הביא אתו פרה ליסתנן עם פרה".

תבלול גונב פרתו של המתחרש. והשנים מנסים לחזור. אבל המשטרה רודפת אחריהם ורק לשון מצליח להגיע הביתה. בבית הקפה הוא מסכם את סיפור המעשה:

ואו הוא צעק: "לשון, אני נפגעת. לשון, אל תברח. אל תעזוב אותי, גוע כמו כלב. ואולי הוא יצא להגיד, כמו הפרה שלנו — פרה טובה שמנה — ששכ" בה וצווחה כמו היו שוחטים אותה בסכין קהה, כי צרור פגע בה. ואני אהבתי אותו כי הוא אהב אותי, אף על פי שהיה מלג לג עלי שאין לי פרוטה ואני לא יודע לה עריך את הכסף ולא את הזמן וגם לא יודע מה זה בית ומשפחה. אבל באותו רגע המחשבה שלי לא היתה אתו שם, שוכב וזועק לעזרה על ידי הפרה הגונחת אלא המחשבה שלי היתה פה בלב שלי — והלב שלי לך כמו דונג ומפרפר כמו גזל שצנח מן העץ... הלכנו בידיים קויות ובידיים ריקות שובנו. לא, לא בידיים ריקות והוא מוציא את הכרטיסים, קורא עם לגורים הגופלים לאיטם ארצה — סוף המאורע העצוב.

העיקר הוא שהמצבה תביע את סגנון העיר, אמר בהבעה חשובה אחד הנכבדים, שבאו להלל את מצבת הזכרון לבוגי העיר תל-אביב, שהוקמה ברוב פאר בש"ר רוט-שילד, בקרבת בית הכבאים שנהרס. הוא צדק, איש לא יטען שתל-אביב מצטיינת ביופיה, איש לא יטען זאת גם לגבי המצבה, מה אומללה מצבה קטנה זו, הן בתפרי סתה והן בביצועה. הנושא מצוי: חלומי של כל אמן יוצר. 40 שנות מאמץ עליון, כך שהוקם על גבעות חול, עיר השונה בסגנונה שינוי מוחלט מירושלים עמוסת המסורת, ומחיפה, שהשתעבדה לנופה המר-היב.

יצירתו של אהרן פריבר היא פשרה עצובה בן ריאליזם משועמם וסמליות. הציור עצמו מציאותי ביותר: פועלים, בתים, ככרות. הסמלי הוא שכמו בתי תל-אביב, שנאסר עליהם בשעתו לעלות על 3 קומות, נוצרה גם מצבה זו בשלוש קומות: הפועלים למטה, בגיהנום; הבתים באמצע, כאילו על האדמה; והככרות למעלה, בריקע. הענין העצוב מעצב שבעתים נוכח העובדה, שוהי המצבה היחידה שאבות העיר העזו להציבה בעיר, שמיעוט תושביה הדתיים אינו מקבל את רעיון הפסלים באהדה נלהבת. העיר, שאליהם מבניה נספו במלחמת העצמאות, לא מצאה לנכון להנציח את זכרונם במצבה של החייל האלמוני, בעיר שקלטת את מרבית העולים החדשים, ושעצירה אירגנו את רכבת המחתרות, אין זכר למצבה לזכר המעפיל האלמוני — אם כי ישנו מקום אידיאלי לפסל זה ברחבת הכנסת, הפונה לים הפתוח.

ההתחלה אינה מעודדת. השמרנים יכלו לשיש — המצבה אינה יכולה שלא לפגוע בחוש האסתטי, לא רק של מיסד תל-אביב, אלא גם של מיסד ירושלים (לפי השערות המדע: 1500 לפנה"ס). יחד שבא עם סבו, ממייסדי תל-אביב, אל הטכס, הסתכל באדישות ביצירה, שאל בקול רם: "סבא, בשביל מה שמו את זה פה?" כאותו ליל, ששאל מדוע המלך ערום, הצליח גם נכד תל-אביבי זה לבטא את אשר שאלו רבים בסתר לבם.

ציור

תבונים או שוים

לפני זמן מה החל ארי הציירים, פיקסו, עוסק בציור ועשיית קרמיקה. ככל תקופות הציור השונות שלו, מצאה גם החופה זו גד אצל כל מעריצי פבלו פיקסו: הציירים היו כל הקרמיקה הוא שטח אמנותי שאין לזלזל בו, הקוסם לחוש הדקורטיבי ולכיס הקהל.

ליד אלבום ציורי הקרמיקה של פיקסו, במקרא סטודיו, ניצבות על מדפי הספרים יצירות הקרמיקה של הצייר ז'אן דוד. כבר השלטים המובילים את המבקר אל התערוכה, מעשה ידי האמן, מבשרים כי צפויה לו שעה קלה ונעימה של הסתכלות בכמה עשרות קערות, קערות עם תבליטים, כדים, מעשה קרמיקה.

ז'אן דוד ושמשון הגבור מפני שלא היו אניות

הבין דוד מדוע, כשתקעו בידו מברשת צבעים וקראוהו צבעי סוג נ, בצי הישראלי היה גורלו טוב יותר. כאן צייר באמת, "אולי מפני שלא היו אניות!" מסביר דוד בחיוך.

ז'אן דוד ושמשון הגבור מפני שלא היו אניות

יצורו קשור באורניזם, וכפי הנראה נמצא לאורניזם שימוש אסתטי יותר... את הצביעים הללו מערבים בקאלין, בצבע המעורב מציינים על פני החמר הרטוב ומניחים אותן לייבוש. מכאן עוברות הצלחות לקליה בתנור, ועתה בא השלב האחרון: זיכור הקערות והכדים — צפון בשכבת זכוכית דקה, קלייתן בתנור שנית.

התוצאה יכולה להיות כד עם פרצוף אדם, צלחת עם ציורי נוף, עיטורים גיאומטריים, או כמו בתמונה ראש תבליט של אדם עם אות ש הבאה לסמל כי הדמות היא של שמשון. רקע התמונה ירוק, השערות שחורות, הראש צהוב, האות היא הדקורטיבית שחורה. הדמות בכללה היא שמית, כמו בפסלים ובציורים עתיקים.

ז'אן דוד מסביר שיכול היה להשיג תוצאות הרבה יותר טובות, אם היה נזהג בקרמיקאים אחרים ויוצר בעצמו את תבניות הקערות והכדים. אך לעת עתה עלול הדבר להתקבץ בקשיים מרובים מדי. הוא מסתפק בתבניות המוכנות ויש רוסם, שגם הקהל מתפעל ונהנה מכך.

צרכן

אסירים ומשוגעים

האם הציירים משוגעים או פושעים? שאלה מעניגות זו הסרידה החודש את בני פאריס, סופרת העולם הזה, דנה דינרי, כותבת: —

בתוך ים גלריות ומוזיאונים, נפתחה הי חודש בפאריס, בגלריה קלון התערוכה מיר זרה: אוסף ציורים נבחרים של אסירים צרפתיים. כשהאחד גרוע ממשנהו, צביעים עגומים והשראה חיוורת ומדוכאת, מילים הנושאים שחיתות וחולניות מינית, כל זה בא להוכיח לקהל המבקרים שביט הסוהר אינו מעשיר את נפשו של האדם. תערוכה אופטימסטית יותר נתגלתה, בי קירבת מקום, ברובע הלטיני, שהיא מעין סמל אירוני לעולם הציור של תקופתנו: תערוכת אמנות הפרא מציגה את מבחר יצירותיהם, בציור ופיסול, של משוגעים שוכנים של בתי-חולי נפש צרפתיים.

הצייר — משוגע? יצירות אלו נאספו החל מ-1945, בצרפת, שזיין ואר צות אחרות, לשם חקירות שיטתיות בשטח מחקר הנפש. בפאריז עלול הכל לקרות: ב-1947 החליט רנה דרואין לפתוח את שצי רי הגלריה האלגנטית, שעל שמו, לעבודות המשוגעים. "נמאסו עלי", הכריז אז, "הציירים האונולקטואליים, יוצאי בתי הספר לאמנות!" הוא מצא את יצירותיהם של אלה, ברובן, מזויפות-רגש ודלות המציאה, כאשר הן כבולות בחוקי הציור המ-תורבת ובחסד הקהל, המבקרים והמצננים. התערוכה החדישה שלו עוררה סנסציה: ית: נסתבר לאורחי פאריז שחולי הרוח — חסי חינוך ציורי קודם — יצרו מין אס-כולה פרימיטיבית, עשירה ואמיתית שבע-תיים בנושאים, בחמריה ובביטוייה, מאס-כולה הפרימיטיבית המתורבתת שבאופנה. המבקרים האמנותיים נתרגשו: "זוהי אמ-נות מקורית, המשקפת עצמה נפשית ו-דמיון משולהב, שאין צייר נורמלי מסוגל להגיע לטהרתה!" והזכירו באותה הזדמנות את האדאדיזם, שנוצר על ידי המשורר טריסטן צרה ורעיו המפורסמים 1917, ונכשל בניסיונם להשתחרר מכללי האינסלקט ולנתק כל קשר בין ההגיון והביטוי: הי מורדים נשארו אינטלקטואליים למרות המ-אמץ, ועד מהרה יבשו מקורות הדאדא ויצאו להם מוניטין ככת רברבנים משוג-עים...

תוך שלושה חדשים. (27 מתנדבי חוץ לארץ. (28 חג. (29 נהפך לאבן. (31 מכה חזקה. (32 הוצאת ספרים. (34 מה שטובע אינו עולה. (35 קרית הציירים. (37 נאום תורני. (39 אחת מחמשת הגדולות. (42 חודש. (44 מטבע סינית. (45 ר"ת. נרו יאיר. (47 ר"ת רחמנא לצלן.

עד כמה שאתה זוכר — פתרון

13 : 14 : 15 : 16 : 17 : 18 : 19 : 20 : 21 : 22 : 23 : 24 : 25 : 26 : 27 : 28 : 29 : 30 : 31 : 32 : 33 : 34 : 35 : 36 : 37 : 38 : 39 : 40 : 41 : 42 : 43 : 44 : 45 : 46 : 47 : 48 : 49 : 50 : 51 : 52 : 53 : 54 : 55 : 56 : 57 : 58 : 59 : 60 : 61 : 62 : 63 : 64 : 65 : 66 : 67 : 68 : 69 : 70 : 71 : 72 : 73 : 74 : 75 : 76 : 77 : 78 : 79 : 80 : 81 : 82 : 83 : 84 : 85 : 86 : 87 : 88 : 89 : 90 : 91 : 92 : 93 : 94 : 95 : 96 : 97 : 98 : 99 : 100 : 101 : 102 : 103 : 104 : 105 : 106 : 107 : 108 : 109 : 110 : 111 : 112 : 113 : 114 : 115 : 116 : 117 : 118 : 119 : 120 : 121 : 122 : 123 : 124 : 125 : 126 : 127 : 128 : 129 : 130 : 131 : 132 : 133 : 134 : 135 : 136 : 137 : 138 : 139 : 140 : 141 : 142 : 143 : 144 : 145 : 146 : 147 : 148 : 149 : 150 : 151 : 152 : 153 : 154 : 155 : 156 : 157 : 158 : 159 : 160 : 161 : 162 : 163 : 164 : 165 : 166 : 167 : 168 : 169 : 170 : 171 : 172 : 173 : 174 : 175 : 176 : 177 : 178 : 179 : 180 : 181 : 182 : 183 : 184 : 185 : 186 : 187 : 188 : 189 : 190 : 191 : 192 : 193 : 194 : 195 : 196 : 197 : 198 : 199 : 200 : 201 : 202 : 203 : 204 : 205 : 206 : 207 : 208 : 209 : 210 : 211 : 212 : 213 : 214 : 215 : 216 : 217 : 218 : 219 : 220 : 221 : 222 : 223 : 224 : 225 : 226 : 227 : 228 : 229 : 230 : 231 : 232 : 233 : 234 : 235 : 236 : 237 : 238 : 239 : 240 : 241 : 242 : 243 : 244 : 245 : 246 : 247 : 248 : 249 : 250 : 251 : 252 : 253 : 254 : 255 : 256 : 257 : 258 : 259 : 260 : 261 : 262 : 263 : 264 : 265 : 266 : 267 : 268 : 269 : 270 : 271 : 272 : 273 : 274 : 275 : 276 : 277 : 278 : 279 : 280 : 281 : 282 : 283 : 284 : 285 : 286 : 287 : 288 : 289 : 290 : 291 : 292 : 293 : 294 : 295 : 296 : 297 : 298 : 299 : 300 : 301 : 302 : 303 : 304 : 305 : 306 : 307 : 308 : 309 : 310 : 311 : 312 : 313 : 314 : 315 : 316 : 317 : 318 : 319 : 320 : 321 : 322 : 323 : 324 : 325 : 326 : 327 : 328 : 329 : 330 : 331 : 332 : 333 : 334 : 335 : 336 : 337 : 338 : 339 : 340 : 341 : 342 : 343 : 344 : 345 : 346 : 347 : 348 : 349 : 350 : 351 : 352 : 353 : 354 : 355 : 356 : 357 : 358 : 359 : 360 : 361 : 362 : 363 : 364 : 365 : 366 : 367 : 368 : 369 : 370 : 371 : 372 : 373 : 374 : 375 : 376 : 377 : 378 : 379 : 380 : 381 : 382 : 383 : 384 : 385 : 386 : 387 : 388 : 389 : 390 : 391 : 392 : 393 : 394 : 395 : 396 : 397 : 398 : 399 : 400 : 401 : 402 : 403 : 404 : 405 : 406 : 407 : 408 : 409 : 410 : 411 : 412 : 413 : 414 : 415 : 416 : 417 : 418 : 419 : 420 : 421 : 422 : 423 : 424 : 425 : 426 : 427 : 428 : 429 : 430 : 431 : 432 : 433 : 434 : 435 : 436 : 437 : 438 : 439 : 440 : 441 : 442 : 443 : 444 : 445 : 446 : 447 : 448 : 449 : 450 : 451 : 452 : 453 : 454 : 455 : 456 : 457 : 458 : 459 : 460 : 461 : 462 : 463 : 464 : 465 : 466 : 467 : 468 : 469 : 470 : 471 : 472 : 473 : 474 : 475 : 476 : 477 : 478 : 479 : 480 : 481 : 482 : 483 : 484 : 485 : 486 : 487 : 488 : 489 : 490 : 491 : 492 : 493 : 494 : 495 : 496 : 497 : 498 : 499 : 500 : 501 : 502 : 503 : 504 : 505 : 506 : 507 : 508 : 509 : 510 : 511 : 512 : 513 : 514 : 515 : 516 : 517 : 518 : 519 : 520 : 521 : 522 : 523 : 524 : 525 : 526 : 527 : 528 : 529 : 530 : 531 : 532 : 533 : 534 : 535 : 536 : 537 : 538 : 539 : 540 : 541 : 542 : 543 : 544 : 545 : 546 : 547 : 548 : 549 : 550 : 551 : 552 : 553 : 554 : 555 : 556 : 557 : 558 : 559 : 560 : 561 : 562 : 563 : 564 : 565 : 566 : 567 : 568 : 569 : 570 : 571 : 572 : 573 : 574 : 575 : 576 : 577 : 578 : 579 : 580 : 581 : 582 : 583 : 584 : 585 : 586 : 587 : 588 : 589 : 590 : 591 : 592 : 593 : 594 : 595 : 596 : 597 : 598 : 599 : 600 : 601 : 602 : 603 : 604 : 605 : 606 : 607 : 608 : 609 : 610 : 611 : 612 : 613 : 614 : 615 : 616 : 617 : 618 : 619 : 620 : 621 : 622 : 623 : 624 : 625 : 626 : 627 : 628 : 629 : 630 : 631 : 632 : 633 : 634 : 635 : 636 : 637 : 638 : 639 : 640 : 641 : 642 : 643 : 644 : 645 : 646 : 647 : 648 : 649 : 650 : 651 : 652 : 653 : 654 : 655 : 656 : 657 : 658 : 659 : 660 : 661 : 662 : 663 : 664 : 665 : 666 : 667 : 668 : 669 : 670 : 671 : 672 : 673 : 674 : 675 : 676 : 677 : 678 : 679 : 680 : 681 : 682 : 683 : 684 : 685 : 686 : 687 : 688 : 689 : 690 : 691 : 692 : 693 : 694 : 695 : 696 : 697 : 698 : 699 : 700 : 701 : 702 : 703 : 704 : 705 : 706 : 707 : 708 : 709 : 710 : 711 : 712 : 713 : 714 : 715 : 716 : 717 : 718 : 719 : 720 : 721 : 722 : 723 : 724 : 725 : 726 : 727 : 728 : 729 : 730 : 731 : 732 : 733 : 734 : 735 : 736 : 737 : 738 : 739 : 740 : 741 : 742 : 743 : 744 : 745 : 746 : 747 : 748 : 749 : 750 : 751 : 752 : 753 : 754 : 755 : 756 : 757 : 758 : 759 : 760 : 761 : 762 : 763 : 764 : 765 : 766 : 767 : 768 : 769 : 770 : 771 : 772 : 773 : 774 : 775 : 776 : 777 : 778 : 779 : 780 : 781 : 782 : 783 : 784 : 785 : 786 : 787 : 788 : 789 : 790 : 791 : 792 : 793 : 794 : 795 : 796 : 797 : 798 : 799 : 800 : 801 : 802 : 803 : 804 : 805 : 806 : 807 : 808 : 809 : 810 : 811 : 812 : 813 : 814 : 815 : 816 : 817 : 818 : 819 : 820 : 821 : 822 : 823 : 824 : 825 : 826 : 827 : 828 : 829 : 830 : 831 : 832 : 833 : 834 : 835 : 836 : 837 : 838 : 839 : 840 : 841 : 842 : 843 : 844 : 845 : 846 : 847 : 848 : 849 : 850 : 851 : 852 : 853 : 854 : 855 : 856 : 857 : 858 : 859 : 860 : 861 : 862 : 863 : 864 : 865 : 866 : 867 : 868 : 869 : 870 : 871 : 872 : 873 : 874 : 875 : 876 : 877 : 878 : 879 : 880 : 881 : 882 : 883 : 884 : 885 : 886 : 887 : 888 : 889 : 890 : 891 : 892 : 893 : 894 : 895 : 896 : 897 : 898 : 899 : 900 : 901 : 902 : 903 : 904 : 905 : 906 : 907 : 908 : 909 : 910 : 911 : 912 : 913 : 914 : 915 : 916 : 917 : 918 : 919 : 920 : 921 : 922 : 923 : 924 : 925 : 926 : 927 : 928 : 929 : 930 : 931 : 932 : 933 : 934 : 935 : 936 : 937 : 938 : 939 : 940 : 941 : 942 : 943 : 944 : 945 : 946 : 947 : 948 : 949 : 950 : 951 : 952 : 953 : 954 : 955 : 956 : 957 : 958 : 959 : 960 : 961 : 962 : 963 : 964 : 965 : 966 : 967 : 968 : 969 : 970 : 971 : 972 : 973 : 974 : 975 : 976 : 977 : 978 : 979 : 980 : 981 : 982 : 983 : 984 : 985 : 986 : 987 : 988 : 989 : 990 : 991 : 992 : 993 : 994 : 995 : 996 : 997 : 998 : 999 : 1000 : 1001 : 1002 : 1003 : 1004 : 1005 : 1006 : 1007 : 1008 : 1009 : 1010 : 1011 : 1012 : 1013 : 1014 : 1015 : 1016 : 1017 : 1018 : 1019 : 1020 : 1021 : 1022 : 1023 : 1024 : 1025 : 1026 : 1027 : 1028 : 1029 : 1030 : 1031 : 1032 : 1033 : 1034 : 1035 : 1036 : 1037 : 1038 : 1039 : 1040 : 1041 : 1042 : 1043 : 1044 : 1045 : 1046 : 1047 : 1048 : 1049 : 1050 : 1051 : 1052 : 1053 : 1054 : 1055 : 1056 : 1057 : 1058 : 1059 : 1060 : 1061 : 1062 : 1063 : 1064 : 1065 : 1066 : 1067 : 1068 : 1069 : 1070 : 1071 : 1072 : 1073 : 1074 : 1075 : 1076 : 1077 : 1078 : 1079 : 1080 : 1081 : 1082 : 1083 : 1084 : 1085 : 1086 : 1087 : 1088 : 1089 : 1090 : 1091 : 1092 : 1093 : 1094 : 1095 : 1096 : 1097 : 1098 : 1099 : 1100 : 1101 : 1102 : 1103 : 1104 : 1105 : 1106 : 1107 : 1108 : 1109 : 1110 : 1111 : 1112 : 1113 : 1114 : 1115 : 1116 : 1117 : 1118 : 1119 : 1120 : 1121 : 1122 : 1123 : 1124 : 1125 : 1126 : 1127 : 1128 : 1129 : 1130 : 1131 : 1132 : 1133 : 1134 : 1135 : 1136 : 1137 : 1138 : 1139 : 1140 : 1141 : 1142 : 1143 : 1144 : 1145 : 1146 : 1147 : 1148 : 1149 : 1150 : 1151 : 1152 : 1153 : 1154 : 1155 : 1156 : 1157 : 1158 : 1159 : 1160 : 1161 : 1162 : 1163 : 1164 : 1165 : 1166 : 1167 : 1168 : 1169 : 1170 : 1171 : 1172 : 1173 : 1174 : 1175 : 1176 : 1177 : 1178 : 1179 : 1180 : 1181 : 1182 : 1183 : 1184 : 1185 : 1186 : 1187 : 1188 : 1189 : 1190 : 1191 : 1192 : 1193 : 1194 : 1195 : 1196 : 1197 : 1198 : 1199 : 1200 : 1201 : 1202 : 1203 : 1204 : 1205 : 1206 : 1207 : 1208 : 1209 : 1210 : 1211 : 1212 : 1213 : 1214 : 1215 : 1216 : 1217 : 1218 : 1219 : 1220 : 1221 : 1222 : 1223 : 1224 : 1225 : 1226 : 1227 : 1228 : 1229 : 1230 : 1231 : 1232 : 1233 : 1234 : 1235 : 1236 : 1237 : 1238 : 1239 : 1240 : 1241 : 1242 : 1243 : 1244 : 1245 : 1246 : 1247 : 1248 : 1249 : 1250 : 1251 : 1252 : 1253 : 1254 : 1255 : 1256 : 1257 : 1258 : 1259 : 1260 : 1261 : 1262 : 1263 : 1264 : 1265 : 1266 : 1267 : 1268 : 1269 : 1270 : 1271 : 1272 : 1273 : 1274 : 1275 : 1276 : 1277 : 1278 : 1279 : 1280 : 1281 : 1282 : 1283 : 1284 : 1285 : 1286 : 1287 : 1288 : 1289 : 1290 : 1291 : 1292 : 1293 : 1294 : 1295 : 1296 : 1297 : 1298 : 1299 : 1300 : 1301 : 1302 : 1303 : 1304 : 1305 : 1306 : 1307 : 1308 : 1309 : 1310 : 1311 : 1312 : 1313 : 1314 : 1315 : 1316 : 1317 : 1318 : 1319 : 1320 : 1321 : 1322 : 1323 : 1324 : 1325 : 1326 : 1327 : 1328 : 1329 : 1330 : 1331 : 1332 : 1333 : 1334 : 1335 : 1336 : 1337 : 1338 : 1339 : 1340 : 1341 : 1342 : 1343 : 1344 : 1345 : 1346 : 1347 : 1348 : 1349 : 1350 : 1351 : 1352 : 1353 : 1354 : 1355 : 1356 : 1357 : 1358 : 1359 : 1360 : 1361 : 1362 : 1363 : 1364 : 1365 : 1366 : 1367 : 1368 : 1369 : 1370 : 1371 : 1372 : 1373 : 1374 : 1375 : 1376 : 1377 : 1378 : 1379 : 1380 : 1381 : 1382 : 1383 : 1384 : 1385 : 1386 : 1387 : 1388 : 1389 : 1390 : 1391 : 1392 : 1393 : 1394 : 1395 : 1396 : 1397 : 1398 : 1399 : 1400 : 1401 : 1402 : 1403 : 1404 : 1405 : 1406 : 1407 : 1408 : 1409 : 1410 : 1411 : 1412 : 1413 : 1414 : 1415 : 1416 : 1417 : 1418 : 1419 : 1420 : 1421 : 1422 : 1423 : 1424 : 1425 : 1426 : 1427 : 1428 : 1429 : 1430 : 1431 : 1432 : 1433 : 1434 : 1435 : 1436 : 1437 : 1438 : 1439 : 1440 : 1441 : 1442 : 1443 : 1444 : 1445 : 1446 : 1447 : 1448 : 1449 : 1450 : 1451 : 1452 : 1453 : 1454 : 1455 : 1456 : 1457 : 1458 : 1459 : 1460 : 1461 : 1462 : 1463 : 1464 : 1465 : 1466 : 1467 : 1468 : 1469 : 1470 : 1471 : 1472 : 1473 : 1474 : 1475 : 1476 : 1477 : 1478 : 1479 : 1480 : 1481 : 1482 : 1483 : 1484 : 1485 : 1486 : 1487 : 1488 : 1489 : 1490 : 1491 : 1492 : 1493 : 1494 : 1495 : 1496 : 1497 : 1498 : 1499 : 1500 : 1501 : 1502 : 1503 : 1504 : 1505 : 1506 : 1507 : 1508 : 1509 : 1510 : 1511 : 1512 : 1513 : 1514 : 1515 : 1516 : 1517 : 1518 : 1519 : 1520 : 1521 : 1522 : 1523 : 1524 : 1525 : 1526 : 1527 : 1528 : 1529 : 1530 : 1531 : 1532 : 1533 : 1534 : 1535 : 1536 : 1537 : 1538 : 1539 : 1540 : 1541 : 1542 : 1543 : 1544 : 1545 : 1546 : 1547 : 1548 : 1549 : 1550 : 1551 : 1552 : 1553 : 1554 : 1555 : 1556 : 1557 : 1558 : 1559 : 1560 : 1561 : 1562 : 1563 : 1564 : 1565 : 1566 : 1567 : 1568 : 1569 : 1570 : 1571 : 1572 : 1573 : 1574 : 1575 : 1576 : 1577 : 1578 : 1579 : 1580 : 1581 : 1582 : 1583 : 1584 : 1585 : 1586 : 1587 : 1588 : 1589 : 1590 : 1591 : 1592 : 1593 : 1594 : 1595 : 1596 : 1597 : 1598 : 1599 : 1600 : 1601 : 1602 : 1603 : 1604 : 1605 : 1606 : 1607 : 1608 : 1609 : 1610 : 1611 : 1612 : 1613 : 1614 : 1615 : 1616 : 1617 : 1618 : 1619 : 1620 : 1621 : 1622 : 1623 : 1624 : 1625 : 1626 : 1627 : 1628 : 1629 : 1630 : 1631 : 1632 : 1633 : 1634 : 1635 : 1636 : 1637 : 1638 : 1639 : 1640 : 1641 : 1642 : 1643 : 1644 : 1645 : 1646 : 1647 : 1648 : 1649 : 1650 : 1651 : 1652 : 1653 : 1654 : 1655 : 1656 : 1657 : 1658 : 1659 : 1660 : 1661 : 1662 : 1663 : 1664 : 1665 : 1666 : 1667 : 1668 : 1669 : 1670 : 1671 : 1672 : 1673 : 1674 : 1675 : 167

השם העברי הבאנאלי (באנגלית שם הסרט משבר) משמש כנוי לאחד הסרטים המעניינים של השנה; עליה ספוגה לגלגנות נקמית על מדיניות הפנים של ארץ דרום אמריקאית אלמונית. לעתים נדמה שזאת ארץ

קרי גרנט, פאולה ריימונד ("בין החובה והרגש")

עדין עלוב, אבל לא טפס

גנטינה של פירון, לעתים קולומביה או וצואלה.

פאראגו (חוזר פירר) הוא נשיאה העריץ של אותה מדינה דמונית הוא עלה לשליטון רק לאחר שדיכא את אויביו. אנשי המפ"לגה הלאומית המדברים, כביכול, בשם הח"רות. פאראגו חולה אנוש: גידול ממאיר במות מאיים על חייו. אשתו (סיגנה האסו), המזכירה, במראה, את איזה פירון, מביאה בכוח אל ארמון בעלה את דוקטור פרגאסון (גארי גרנט), מנתח אמריקאי מפורסם על מנת שישלם את בעלה.

פראגאסון מסכים לנתח את הנשיא. ה'מורדים חוטפים את אשתו (פולה ריימונד) ומאיימים עליו שיהרגו אותה אם הנתח יצליח. לא יהיה זה הוגן לגלות איך הגיע הסרט לסיומו.

חוזר פירר הוא פאראגו מצוין. הוא עדין קסנוני, עלוב, אבל לא טפס. כך הוא מסביר לגראנט את ההבדל בין ארצו לארץ צוהרית: "בארצך, אם יש ברכבת שלט: 'לא לירוק', איש אינו יורק. אצלנו — יורק קים על השלט!"

הסרט רצוף שורות מחוכמות כאלו ואויר ביו של פאראגו, שוחרי החופש כביכול, אינם מתוארים כאנשים חיוביים, כמהפכנים ורורים מנטיקאים, אלא כשואפי שלטון. "מהפכה אינה מביאה חופש. היא רק מחליפה של-טון עריצים אחד במשנהו. אמר ברנרד שו וזאת גם המסקנה של הסרט.

מגרעתו האחת: גראנט, כרופא האמריקאי, מטיף "ציונות" יאנקית זולה ונהוג בגבהות של חייר אמריקאי לא-סימפאטי. חוזר פירר, המקריה, השחרר בן הארבעים, נחשב אחד השחקנים האמריקאים הגדולים; הוא יליד פוארטו-ריקו, המושבה היאנקית הולה במרכז אמריקה, המציפה את ניו-יורק וערים אחרות בהמוני מהגרים מזרע העוסקים בפשעים.

אביו של חוזר היה עורך דין מפורסם ותחזו עצמו התעתד להיות מהגנס, כאשר, בדרך מקרה, קבל תפקיד בהצגת חובבים בניו-יורק, התיאטרון כבש את לבו; הוא החליט להיות שחקן מקצועי. תפקידו הראשון כלל שורה אחת. השני — שתיים. השלישי — קצת יותר גדולה, כבר השאיר את רשומיו על המבקרים. חוזה נעשה שחקן מקובל עד במת ברודוויי.

אבל לכוזב הפך בהצגת זודתו של צ'ארלי. בה היה עליו להגדים תרגילי אקרובטיקה, ולנגן על הפסנתר נוסח הארפז מארקס וגם — עד כמה שהדבר יראה מוזר — לשחק.

תפקידו הבא, אחרי צ'ארלי היה יאנו לצדו של אוטבירובסון ואחר סיראנו. בהו ליכוד החל קאריירה מזהירה בזמן הקדומה, הפסיק על מנת לבצע את התפקיד הראשי בסרטו הקסמים על הבמה וחזר אל הבד בסיראנו ובין החובה והרגש.

פרשי הצבוא

ססיל דה מיל יוצא, כפי הנראה, מן ההנחה שהתפתחותו השכלית של הצופה ה'בינוני בקולנוע שורה לזו של ילד (לא מפורח תח ביותר) בן שתיים עשרה; הוא מכין את סרטיו לפי נוסחה זו. פרשי הצבוא בן אחת עשרה שנה אינו יוצא מן הכלל הזה. זהו אפוס 64 ברשימה

בעיר. אבל רים, המאוהב בה, משתדל להפ'ריע בתכונותיה, כי הוא יודע שכל שינוי בעיר יגרור שינוי בדעת הקהל המקומית ובטיפול קסמה של גראנדביו. כאשר נודעת למארי זהותו האמתית של רים, היא מגלה הכל בעתון, גראנדביו ה'פכת מרכז התענינות ומזופפת תיירים; ה'שינוי הפתאומי הביא תמורה מוחלטת בהלך מחשבותיהם של התושבים.

הדעות למשחקם הקומי של שני הכוכ'בים, סרטו של ויליאם חלמאן הוא משע'שע למדי. אבל רק לאמריקאים. הקהל המ'קומי יתחם אליו באיסבלנות.

ארצות הברית

האוסקר

ההצבעה על חלוקת פרסי האקדמיה ההר'ליבודית לאמנות הקולנוע (חברים: 1850 אנשי הסרטים), הנקראים פרסי "אוסקר", נע'רכת בשני שלבים. הראשון: בחירת חמ'שה מועמדים לכל פרס, נשתיים זה עתה. אחד מכל קבוצה יוכה "אוסקר".

שחקן ראשי: לווי קאלהרן (הינסי המ'פואר), חוזה פרו (סיראנו דה ברז'דאק), ויליאם הולדן (שדרת סאנטס), גיימס סטיו'ר (הארבי), ספנסר טרייסי (אביה של הכלה). שחקנית ראשית: אן באקסטר ובטי דיביס (הכל אודות חוזה). ג'ודי הולדיי (רק אתמול נולדה), אלינור פארקר (נשים בכלא), גלוריה סוואנסון (שדרת סאנטס). שחקן משנה: ג'ף צ'נדלר, אדמונד ג'ון, סאם יפה, ג'ורג' סאנדרס אריך פון שטר'ר הים.

שחקנית משנה: הופ אמרסון (נשים ב'כלא), סיסס הולם, ג'ופין האל, גאנסי אול'סון (שדרת סאנטס), תלמה ריטר. סרט: הכל אודות חוזה, רק אתמול נול'ד

גורד, פרסטון ("פרשי הצבוא")

הומור מיושן, אבל צעבים נעים

זה, אביה של הכלה, מכרות הסלך שלמה, שדרת סאנטס.

במאי: ג'וזף הכל אודות חוזה, ג'ון (סיר'ת מאדור) האסטון עבור ג'ונגל האספאלט, צ'ורג' (בצלע אדם) צוקור עבור רק את'מול נולדה, בלי וואלדור עבור שדרת-סאנ'ס סט וקארול ריד עבור האדם השלישי. ברשימת המועמדים הוזכר הסרט הכל אודות חוזה 14 פעם ושדרת סאנטס, 11 פעם.

הוליבוד האדומה

לפני שלוש שנים ירד על הוליבוד המ'טאטא הקולנוע הנקרא ועדת חקונרס לפעו'רות לא-אמריקאיות, שכוננה כעת המלחמה נגד הארגונים הפאשיסטיים והנאציים באר'

צות הברית, ועתה מטרתה לטהר את המדי'נה מקומוניסטים. כרוב להיטותה פנעה הוע'דה לא רק בקומוניסטים בלב, בנפש ובגוף, אלא אף בליברלים שלא נשאו חן מלפני היושב ראש שלה אותו זמן, סינא'טור פארנל תומס (המרצה עתה בבית סר'הר תקופת מאסר על הוצאת כסף במיירה מקופת הממשלה). קרבנותיה המפורסמים ביותר של הועדה היו "העשרה מהוליבוד", מחברים, במאים, מפיקים, היושבים עתה בבתי סוהר על סירובם להשיב על השאלה: "האם הנך או היית מימך קומוניסט?"

עתה עומדת הועדה להציג שאלה זו בפני אישים הוליבודים נוספים. ביניהם: ג'יל סונדרגארד, האחאוד דה סילבה ואחר'רים, שהכריזו שלא ישיבו עליה אף על פי שהיו צפויים למאסר ארוך. אחרים שיח'קרו יהיו: לארי ("ג'ולסון") פארקס, ג'ון גארפילד, סטרלינג היידן ואן ריבר.

בינתים מכה גלים בהוליבוד האשמתו הגלויה של השחקן חורד בונד את חוזה פירר (ראה למטה). בונד קבע במכתב לאנ'שי קולנוע שהשחקן הפוארטוריקאי הוא קומוניסט מושבע ואין לזכותו בפרס ה'אוסקר על משחקו בסיראנו דה ברז'דאק (העולם הזה 689). השיב פירר במרדנות בעתונות: מעולם לא הייתי קומוניסט ואף לא אוהד קומוניסטים.

חברות הסרטים שזועזעו קשות בשנת 1947 על ידי הועדה, וסיהרו בלי רחמים את שורותיהם, עומדת עתה מן הצד ומ'ציגות כסיפוק שאיש אינו מאשים את הסרטים בגטיות קומוניסטיות, כלומר שאם שר יהיה להמשיך להפיצם ולהפיק מהם רוחים.

גרמניה

הדרך בחורה

בשנת 1942 החליט ד"ר יוסף גבלס, ידי ימינו של היטלר ושר התעמולה שלו, להכין את דעת הקהל הגרמני לתכנית השמדת היהודים. גבלס העריך את ערכו התעמולתי הגדול של הקולנוע, וצוהה על הבמאי המוכשר פייט הארלאן להפיק סרט אנטישמי.

הארלאן מילא את הפקודה בדיקנות, והיהודי זיס, עיזת של הרומאן הנודע של ליון פויכטוואנגר, הוצג בכל רחבי גרמניה בהצלחה עצומה. זהו, בלי ספק, הסרט המפורסם ביותר, שיצא מאולפני הרייך השלישי.

לאחר גפילת הנאצים הובא הארלאן לבית-דין ויצא זכאי. עתה סיים את סרטו הראשון מאז המלחמה: האהוב האלמות'ה, הכריז, לאחר חזרה כללית סגורה, הסר'פר האנטינאצי, שגורף עלידי גבלס, רי'כארד מוקרמאן:

"כאשר רואים סרט כזה, שוכחים את הדברים האחרים, הצפים ועולים במחשבה עם הזכרת שמו של הארלאן — זוהי מלאכת אמנות. הסרט הגרמני הטוב ביותר מאז 1945, ואחד הגדולים בכל הזמנים." בינתים סוערות הרוחות בגרמניה בקשר ליציאתו של הארלאן. אין להניח, שדרכו של האהוב האלמות'ה תהיה זרועה בשושים, כדרכו של יהודי זיס לפני שמונה שנים.

פסטיבל בברלין

שיקומה של גרמניה בשטח הקולנוע אי'נו אחרון דאגותיהם של מעצמות הכיבוש (העולם הזה 681). לא מכבר נתנה לגרמנים עזרה מלאה בעריכת פסטיבל בין-לאומי של סרטים במערב ברלין בחודש יוני. בין המ'דינות הלוקחות חלק: ארגנטינה, אוסטר'ליה, הודו, קנדה, הקסיקו, שבידה, צרפת, איטליה, אנגליה וכמובן, ארצות הברית, הוליבוד.

בקצרה

שבעה ימי חרדה — מה יקרה אם פצצה אטומית תאיים על לונדון, ואם יהיה פנאי לארגן סינוי? סרט בעל מתח חסר מוסר: פרויסטר פסטיבל בין-לאומי של כמטורף, כל האחרים — נורמאליים. יום אחד בניו-יורק — הסרט המ'סיקאלי המבריק ביותר, העליו ביותר, המ'שעשע ביותר שהגיע אל הבד שנים רבות רבות. מוסיקה: ברגשטיין, ריקודים: ג'ון קלי בעזרתם של שחקנים כשרונים אחרים. בערבות הדמים — סרט המערב הפרוע, בצבעים, "טבעיים", אך חסר צבע, ענין או חידוש.

הכתובת: ת"א לילנבלום 12, סל. 66785, ת.ו. 136 / האחאוי: מ. שיף / המויליט: אברהם גורדון ושלום כהן / דפוס מ. שהם, טלפון 2239 / עלויות: צינקוגרפיה ארצי-ישראלית, ההפצה עליו "פלס".

ער כאמא שאמא זאכר:

תנאי החידון

האם זכרונך מצוין, טוב, בינוני או לקוי? מזה 25 שבועות הגיש העולם הזה מדי שבוע את המרדור אנשים, סיפר דך ער מעשים גדר לים שר אנשים קטנים, מעשים קטנים שר אנשים גדולים. האם אתה זוכר מעשים אלה?

זקוף נקודה לכל פתרון נכון. אם השגת 50 נקודות, זכרונך מצוין. יותר מזה — זכרונך גאוני, אתה יכול לחבר אנציקלופדיה. מדי 42 נקודות ומעלה, זכרונך טוב, 33 נקודות ומעלה — בינוני, מתחת לזה, אינך מתמצא בנעשה — עליך לקרוא בנעשה את העולם הזה.

1. אחי ראש ממשלת ישראל, בעל קיוסק בתל-אביב, הוא:

- (א) עמנואל בן-גוריון,
- (ב) מיכל גרין,
- (ג) ארתור לוריא,
- (ד) מאיר גרוסמן.

2. המלך המזרחי שר הומין לנישואיו השניים

- קרס בן 4 אדיות ר
- 12 נחשים הוא:
- (א) פארוק מלך מצר
- (ב) רייס,
- (ג) מוחמד רוא פחלי,
- (ד) שאח פרס,
- (ה) הדאלאי לאמה,
- (ו) הנגוס.

3. שני אלופי צה"ל שלא שינו את שמור תיהם לעבריים, הם:

- (א) סגן הרמטכ"ל,
- (ב) ראש אכא,
- (ג) ראש מחלקת ההדרכה,
- (ד) ראש אגף.

4. למשורר עברי נולד בן בכור, אחר נישואיו שהוחזקו בסוד:

- (א) דוד שמעוני,
- (ב) יצחק למך,
- (ג) אורי צבי גרינברג,
- (ד) חיים גורי.

5. שחקן מלח שנטש את אגדת הטילים שלו, כשקמה סערה בים, הוא:

- (א) ארול מלין,
- (ב) רוברט מילר,
- (ג) בוב הופ,
- (ד) צירלס בואייה.

6. חי"כ מפא"י, רביעי לפצועי סיעתו, ששבר רגלו בליל גשם, הוא:

- (א) ישראל גוריו,
- (ב) שלמה לבאי,
- (ג) יצחק בן צבי,
- (ד) יזהר סמילנסקי.

7. שבוע לאחר היבחרו, עלה לתורה. ראש עיר בעל טלית נדירה, שציציתיה תכלת — ראש עיריית:

- (א) חיפה,
- (ב) ראשון לציון,
- (ג) ירושלים,
- (ד) תל אביב.

8. חבר הנהלת הסוכנות שנפל קרבן למזימי שטרות עשר הלידות, הוא:

- (א) מאיר גרוסמן,
- (ב) יצחק גרינבוים,
- (ג) משה קול,
- (ד) לוי אשכול.

9. מעון קיץ בכרמל חיסל אחד מראשי המדינה:

- (א) רב אלוף יגאל ידין,
- (ב) אריה שוקר,
- (ג) דוד בן גוריון,
- (ד) חיים וייצמן.

10. אנדורין ביואן, שר וכה בבעיטה באחריו ע"י בן אצילים שמרני, בבקרו במרענו שלו, הוא:

- (א) שר האוצר הכרי
- (ב) שר העבודה,
- (ג) שר החוץ,
- (ד) שר הבטחון.

11. שושנה ("אני מצטת") דמארי, האמנית הישראלית, השאירה לבעלה ובתה:

- (א) פסל עמוק מחשוף,
- (ב) חקלים מוזהב,
- (ג) סוס מאולף,
- (ד) מכונת פורד.

12. מלווי של ראש הממשלה לחנות ספרים באוקספורד עיינו בספר:

- (א) יון,
- (ב) מין,
- (ג) פסיקה,
- (ד) מסעות.

13. הקצין שלו הסביר ב. ג. כי "אילת" מוזכרת שש פעמים בתנ"ך הוא:

- (א) אלוף שלמה שמיר,
- (ב) רב אלוף יגאל ידין,
- (ג) אלוף משנה צבי צור,
- (ד) סגן אלוף שאול רמתי.

14. ערבי ישראלי שר הבטיח להתאבד לפני הכנסת, כמחאה ליחס השלטונות אליו, הוא:

- (א) ניקולא סבא,
- (ב) יוסף אבו גוש,
- (ג) נימר אלהוארי,
- (ד) ראגב נאשאשיבי.

15. החי"כ הערבי שנאם עברית בכנסת, הוא:

- (א) אמין ג'ריריה,
- (ב) וועייב אדין,
- (ג) נימר האוארי,
- (ד) תופיק טובי.

16. פאולה בן-גוריון צותה להוריד זקן אדום של:

- (א) שלמה זלמן שר-גאי,
- (ב) אריה ירוסלבסקי,
- (ג) רבי עקיבא,
- (ד) יעקב זורבל.

17. נשיא דרום קוראה, לו פסלה הצנוורה הצבאית של ארה"ב 7 שורות מאגרת ברכה, הוא:

- (א) סינגמן ריי,
- (ב) מאו טסה-טונג,
- (ג) קים אל-סונג,
- (ד) צ'ו אן-לאן.

18. רקון אורח ביש ראל, שזכה לנשיקה מפי נעה ב"בסית" שרצתה לזכות בתעצר בות, היה:

- (א) פאל דרסה,
- (ב) סריי אסטריי,
- (ג) ג'ין קלי,
- (ד) אנטוניו.

19. הנגדל האמריקאי שהשחא אנשים לספר רות, שהעיקר להעמידם במקום הנכון, הוא:

- (א) רינג'י,
- (ב) איזונהאור,
- (ג) מק ארתור,
- (ד) קולנס.

20. ציר אנגליה בישראל, שאיים בימי שבר תת הפרסנים לגלל סרי הוד בביתו, הוא:

- (א) גיבס מקדונלד,
- (ב) אלכסנדר נוקס הלם,
- (ג) דוד בלפור,
- (ד) רונלד סטורס.

21. פסנתרן בעל 38 פסנתרים הוא:

- (א) ארתור רובינשטיין,
- (ב) חנוה איטורבי,
- (ג) יאן פאדורבסקי,
- (ד) פנינה ולצמן.

22. ראש עיר שהודיע כי בגדי הערב היחרי דים שברשותו הם הפנימה שלו, הוא:

- (א) שלמה זלמן שר-גאי,
- (ב) אברהם קריניצי,
- (ג) דוד טוביהו,
- (ד) ישראל רוקת.

23. חי"כ שדאה את הרסיני מאלת, הוא:

- (א) זכריה גלוסקא,
- (ב) ערי ז'בוטינסקי,
- (ג) ישראל רוקת,
- (ד) יוסף שפרינצק.

24. ציר ישראל בארגנטינה, שזכה לנתינים מיהודי אותה ארץ, הוא:

- (א) אליהו אילת,
- (ב) מוריס פישר,
- (ג) אליהו ששון,
- (ד) יעקב צור.

25. קצין מודיעין בצה"ל שהפך חי"כ וש נגנב לו אקדח ו-14 כדורים ממכונתו שתנתה לפני הכנסת, הוא חבר:

- (א) מפא"י,
- (ב) מפ"ם,
- (ג) מק"י,
- (ד) הלוחמים.

26. עתונאי שהפסיד בקבוק קוניאק וזר פרחים, תוך שלא הא-מין בנסילת ממשלת ישראל על ענין החינוך, הוא:

- (א) עזריאל קרליבך,
- (ב) שלום רוזנטל,
- (ג) אריה גלבלום,
- (ד) חלפגנג סין ויול.

27. נציגי היהודים החרדים הבטיחו לא להביש פיהא נכרית:

- (א) לפאולה בן-גוריון,
- (ב) לפנינה זלצמן,
- (ג) לגולדה מאירסון,
- (ד) לחנה רובינה.

28. חי"כ שחתר על משכורתו, כי חשבה לגדולה הוא:

- (א) אליעזר קפלן,
- (ב) פרץ ברנשטיין,
- (ג) עדה מימון,
- (ד) אמין ג'ריריה.

29. לתלוש כפתורי יהלומים ממעיל נציג הודי באימ הוצע ל:

- (א) אברהם הרצפלד,
- (ב) משה שרת,
- (ג) זלמן ארן,
- (ד) יגאל מוסינזון.

30. הצעה להיות אחות ולהקדים בכך את הנישואין נתנה ע"י:

- (א) ד"ר משה סנה,
- (ב) ד"ר משה כהן,
- (ג) ד"ר חיים שיבא,
- (ד) ד"ר יעקב וייגשאל.

31. ראש מדינה אירופי העומד לבקר בושינגטון, ומתכוון לכך ע"י לימוד האנגלית הוא:

- (א) וינסנט אורויל,
- (ב) ג'אלאל באיאר,
- (ג) קלמנס אסלי,
- (ד) אלציר דהגססארי.

32. כוכבת קולנוע לשעבר שהפסיקה מסע סיוול באפריקה וחזרה ליריביתה, לצפות ללידה השניה היא:

- (א) ריטה הייזרס,
- (ב) אינגריד בגמן,
- (ג) גרטה גרבו,
- (ד) אסתר חיליאמס.

33. דיפלומט ישראלי, ששימש בשעתו, צנור עברי ראשי ליד משה בנות הברית:

- (א) אליהו אילת,
- (ב) אבא אבן,
- (ג) אליהו ששון,
- (ד) אברהם גינסן.

34. כשצלם זריו ניסה לצלם את גרימן סאדק, ארסת פארוק באיסלית הפילו שומר ראשה:

- (א) במכת אגרון,
- (ב) בכסא ברזל,
- (ג) במוט נחושת,
- (ד) בפסוק קסם.

35. ימים מועטים לאחר הטלת צו הגבלת התנועה נתפש כעברין תנועה נהגו של:

- (א) שר התחבורה — רב יוסף,
- (ב) שר החקלאות — לבון,
- (ג) שר הדתות — מימון,
- (ד) שר המשטרה — שיטריה.

36. אלוף ישראלי שגורש ממלון "עדן" בירושלים על לבוש לא רשמי הוא:

- (א) יעקב דורי,
- (ב) משה כרמל,
- (ג) יגאל אלוף,
- (ד) אהרון רמז.

37. שלים מורחי שזכה במכונת חדשה וסרסם ספר על צמחיית האוקינוס הוא:

- (א) הירו היטו,
- (ב) ג'ואהוראל נהרו,
- (ג) הו צ'ימינג,
- (ד) מאורססיה-סונג.

38. חבר מועצת ירוש' לים שניפץ טבלת זכר-כית בשעת דיון הוא:

- (א) אליהו אלישר,
- (ב) ראובן שרי,
- (ג) דניאל אוסטר,
- (ד) ליבלה חיספיש.

- 39. על נהימה ללא רשיון נקנס הח"כ:
- (א) פייגה אילנית,
- (ב) תופיק טובי,
- (ג) עדי דבוטינסקי,
- (ד) דוד הכהן.

40. המלך הראשון שר תבע להעלות את מש-כורתו, היה:

- (א) זוגו מלך אלבניה,
- (ב) גוסטב מלך שוודיה,
- (ג) איבן סעוד מלך ערב,
- (ד) עבדוללה מלך היר-

41. סקיד בממשלת נבוה, שנודדו למלא את שירות המילואים שלו, בחיל הים, הוא:

- (א) גרשון אגרון,
- (ב) דוד הורביץ,
- (ג) חלטר איתן,
- (ד) מיכאל סימון.

42. שר ישראלי שנת קבל ב-16 יריות כבוד מתותחני הצי בארה"ב, הוא:

- (א) גרי,
- (ב) קפלן,
- (ג) לבון,
- (ד) מימון.

43. העתונאי הצעיר שחלק כרוזים של ה"ליגה האנטי טרוריסטית בא"י" בכסית והכותב את עווי בהארץ, הוא:

- (א) עמוס קינו,
- (ב) נסים אלונה,
- (ג) שבתי סבת,
- (ד) גרשם שוקן.

44. כל החיכים המפאייים מלבד אחד נפ-צעו בתאונת דרכים:

- (א) דוד הכהן,
- (ב) אליעזר לבנה,
- (ג) יוסף לאם,
- (ד) זלמן ארן.

45. כסנדק של תינוק אבו-גושי בן 3/2, שמש:

- (א) תופיק טובי,
- (ב) נתן ליינמור,
- (ג) דוד בן-גוריון,
- (ד) אליהו סחר.

46. באבטיח הראשון, גידול אילת, זכה:

- (א) מנחם ביגין,
- (ב) יעקב דורי,
- (ג) זלג ברודצקי,
- (ד) דוד בן-גוריון.

47. נציג רוסייה באימ, שקם מחליו, רכש את ספרו של דיל קרנני, כיצד לרכוש ידי-דים וחשפעה, הוא:

- (א) מקסים ליטבינוב,
- (ב) אנדריי וישנסקי,
- (ג) יעקב מליק,
- (ד) אנדריי גרומיקו.

48. כשד"ר יוסף בורג, סגן יו"ר הכנסת, נזקק לעשירי למנין, בתפילה לזכרון אחיו, סנה לאיש מק"י:

- (א) אסתר וילנסקה,
- (ב) מאיר וילנר,
- (ג) תופיק טובי,
- (ד) שמואל מיקוניס.

49. סגן אלוף בצה"ל, עתונאי לפי מקצועו, שהתפרסם כצנחן, הוא:

- (א) שאול רמתי,
- (ב) משה פרלמן,
- (ג) משה דיין,
- (ד) תופיק טובי.

50. שר ישראלי שרכש לעצמו דירת מגורים שלישייה, הוא:

- (א) דב יוסף,
- (ב) פנחס רוזן,
- (ג) בכור שיטריה,
- (ד) הרב לוי.

51. מפקד ערבי שהתלונן לפני סגן הרמט"ל, כל אלוף מרכזי מקלף, כי לא זייקו בדרגתו, היה:

- (א) עבדוללה אל-טל,
- (ב) פאזי קאוקגי,
- (ג) חידר באשא,
- (ד) עבדול קאדר אל-ג'ונדי.

52. כוכבת הקולנוע ש-הודיעה כי נוסף לתכ-שיטים ורהיטים היא מאספת גם נברים, היא:

- (א) שירלי טמפל,
- (ב) איבון די קרלה,
- (ג) סילווה מגנוו,
- (ד) וירגיניה מאי.

53. חתן שניפץ טבלת זכר-כית בשעת דיון הוא:

- (א) אליהו אלישר,
- (ב) ראובן שרי,
- (ג) דניאל אוסטר,
- (ד) ליבלה חיספיש.

54. חתן שניפץ טבלת זכר-כית בשעת דיון הוא:

- (א) אליהו אלישר,
- (ב) ראובן שרי,
- (ג) דניאל אוסטר,
- (ד) ליבלה חיספיש.

55. חתן שניפץ טבלת זכר-כית בשעת דיון הוא:

- (א) אליהו אלישר,
- (ב) ראובן שרי,
- (ג) דניאל אוסטר,
- (ד) ליבלה חיספיש.